

**ДИРЕКТИВА 2002/87/ЕО
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

от 16 декември 2002 година

относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните предприятия, принадлежащи към един финансов конгломерат, и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО, 79/267/ЕИО, 92/49/ЕИО, 92/96/ЕИО, 93/6/ЕИО и 93/22/ЕИО на Съвета и Директиви 98/78/ЕО и 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност и по-специално член 47, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията¹,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

след консултиране с Комитета на регионите,

като взеха предвид становището на Централната европейска банка³,

при спазване на процедурата предвидена в член 251 от Договора⁴,

като имат предвид че:

(1) Настоящото законодателство на Общността съдържа всеобхватни правила, организиращи разумния надзор за спазване на финансовата дисциплина по отношение на кредитните институции, на застрахователните предприятия и на инвестиционните предприятия на индивидуална база, както и на разумния надзор по отношение на кредитните институции, на застрахователните предприятия и на инвестиционните предприятия принадлежащи съответно към една банкова група и/или към една група инвестиционни предприятия или към една група застрахователни предприятия, т. е. към група упражняваща еднородни финансови дейности.

(2) Последното развитие на финансовите пазари доведе до създаването на финансови групи, наречени “финансови конгломерати”, които доставят продукти и услуги, спадащи към различни сектори на цитираните финансови пазари. Все още не съществува никаква консолидирана форма на разумен надзор на кредитните институции, на застрахователните предприятия и на инвестиционните предприятия

¹ОВ С 213 Е, 31. 7. 2001 г., стр. 227.

²ОВ С 36, 8. 2. 2002 г., стр. 1.

³ОВ С 271, 26. 9. 2001 г., стр. 10.

⁴Становище на Европейския парламент от 14 март 2002 година (още непубликувано в ОВ), Обща позиция на Съвета от 12 септември 2002 г.(ОВ С 253 Е, 22. 10. 2002 г., стр. 1) и Решение на Европейския парламент от 20 ноември 2002 година (още непубликувано в ОВ).

принадлежащи към този вид конгломерати, по-специално що се отнася до ликвидността и концентрацията на риска на ниво на конгломерата, сделките вътре в групировката, условията на вътрешно управление на риска на ниво на конгломерата и почтеността и компетентността на управлението. Някои финансови конгломерати спадат към най-големите финансови групировки, които упражняват дейността си на финансовите пазари и предоставят услуги в целия свят. Ако тези конгломерати и по-специално кредитните институции, застрахователните предприятия и инвестиционните предприятия, които са част от тях, бъдат изправени пред финансови трудности, финансовата система би могла да бъде сериозно затруднена, с отрицателни последици върху вложителите, застрахованите и инвеститорите.

(3) Планът за действие за финансовите услуги, представен от Комисията, изброява известен брой действия, необходими за да се завърши единния пазар на финансови услуги и обявява създаването на допълнително законодателство за разумния надзор на финансовите конгломерати, с оглед да се запълнят празнотите на сегашното секторно законодателство и да бъде намерено средство за борба с допълнителните рискове за финансовата сигурност, така че да бъде осигурен здрав надзор на финансовите групировки, упражняващи междусекторни дейности. Една толкова амбициозна цел би могла да бъде постигната само на етапи. Въвеждането на допълнителен надзор за кредитните институции, за застрахователните предприятия и инвестиционните предприятия, принадлежащи към един финансов конгломерат, представлява един от тези етапи.

(4) Други международни инстанции също постигнаха съгласие относно необходимостта от изработване на режим на финансова сигурност, подходящ за финансовите конгломерати.

(5) За да бъде ефективен, допълнителният надзор на кредитните институции, на застрахователните предприятия и на инвестиционните предприятия, принадлежащи към един финансов конгломерат, би следвало да се прилага по отношение на всички конгломерати, чиито междусекторни дейности са значими, какъвто е случаят когато бъдат достигнати някои прагове, каквато и да е структурата им. Той би трябвало да обхваща всички финансови дейности описани от секторното финансово законодателство, както и всички структури упражняващи този вид дейности като основна дейност, включително дружествата за управление на портфейли.

(6) Решенията, целящи да не включват някоя специална структура в приложното поле на допълнителния надзор би трябвало да се взимат като се проучи, наред с останалото, дали тази структура попада, или не под консолидирания надзор на групата по силата на секторните правила.

(7) Компетентните органи би следвало да могат да преценят, на консолидирана основа, финансовото положение на кредитните институции, на застрахователните предприятия и на инвестиционните предприятия, принадлежащи към един финансов конгломерат, по-специално що се отнася до тяхната ликвидност (включително премахването на двойното отчитане на инструменти от собствени фондове), концентрацията на риска и сделките между членовете в групата.

(8) Финансовите конгломерати често се управляват на основата на техните сфери на дейност, които не съвпадат напълно с юридическите структури на конгломерата. За да

бъде отчетена тази тенденция, добре е да се разработят правилата относно ръководството, по-специално що се отнася до управлението на смесените холдингови финансови компании.

(9) Всички финансови конгломерати, подложени на допълнителен надзор, би следвало да разполагат с координатор, посочен измежду съответните компетентни органи.

(10) Задачите на координатора не би следвало да засягат задачите и отговорностите на компетентните органи, така както те са предвидени от секторните правила.

(11) Съответните компетентни органи и по-специално координатора, би следвало да имат начин да получат, от структурите принадлежащи към един финансов конгломерат или от други компетентни органи, сведенията необходими за изпълнение на тяхната задача по допълнителен надзор.

(12) От първостепенно значение е да се засили сътрудничеството между органите, натоварени с надзора на кредитните институции, на застрахователните предприятия и на инвестиционните предприятия, по-специално посредством създаването на специални споразумения за сътрудничество между органите, натоварени с надзора на структури, принадлежащи към един и същ финансов конгломерат.

(13) Кредитните институции, застрахователните предприятия и инвестиционните предприятия, които имат седалище в Общността, могат да бъдат част от финансов конгломерат, чието седалище е разположено извън Общността. Тези регламентирани структури би следвало също да бъдат подчинени на режим на подходящ и равностоен допълнителен надзор, който е насочен към същите цели и същите резултати като разпоредбите на настоящата директива. За тази цел прозрачността на правилата и обмена на информация с органите на третите страни, по всички съществени елементи имат голямо значение.

(14) Режим на подходящ и равностоен допълнителен надзор може да се предвиди само ако органите по надзора на третата страна са приели да сътрудничат със съответните компетентни органи по отношение на средствата за упражняване на допълнителен надзор на регламентираните структури на финансов конгломерат и на целите за постигането му.

(15) Настоящата директива не налага на компетентните органи да разкриват на Комитета за финансовите конгломерати сведения, които са предмет на задължение за конфиденциалност, въз основа на настоящата директива или на други секторни директиви.

(16) Като се има предвид, че целта на предвижданата акция, а именно създаването на правила относно разумния надзор по отношение на кредитните институции, застрахователните предприятия и инвестиционните предприятия принадлежащи към един финансов конгломерат, не може да бъде осъществена по задоволителен начин от държавите-членки, а може поради мащабите или последиците от предвижданата инициатива, да бъде по-добре осъществена на ниво на Общността, Общността може да вземе мерки, в съответствие с принципа на субсидиарност, утвърден в член 5 от Договора. Съобразно с принципа на пропорционалността, така както е определен в цитирания член, настоящата директива не излиза извън това, което е необходимо за да

бъде постигната тази цел. Като се има предвид, че настоящата директива определя минималните норми, държавите – членки могат да приемат по-строги правила.

(17) Настоящата директива спазва основните права и принципите, прогласени в Хартата за основните права на Европейския съюз.

(18) Следва да се приемат мерките необходими за да се приведе в действие настоящата директива в съответствие с Решение на Съвета 1999/468/ЕО от 28 юни 1999 година относно установяването на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията⁵.

(19) Технически насоки и мерките по прилагане, свързани с правилата изложени в настоящата директива, могат при случай да бъдат необходими, за да се държи сметка за новите положения на финансовите пазари. Ето защо Комисията би следвало да бъде овластена да приема разпоредби по прилагането, стига те да не изменят основните елементи на настоящата директива.

(20) Действащите секторни правила относно кредитните институции, застрахователните предприятия и инвестиционните предприятия би трябвало да се допълнят в минимална степен, по-конкретно по такъв начин, че да бъде избегнат регулаторния арбитраж между секторните правила и правилата, отнасящи се до финансовите конгломерати. Ето защо следва да се изменят, съответно Първа директива 73/239/ЕИО на Съвета от 24 юли 1973 година относно съгласуване на закони, подзакони и административни разпоредби за започване и упражняване на дейност по пряко застраховане, различно от животозастраховане⁶, Първа директива на Съвета 79/267/ЕИО от 5 март 1979 година относно съгласуване на закони, подзакони и административни разпоредби за започване и упражняване на животозастрахователна дейност⁷, Директива на Съвета 92/49/ЕИО от 18 юни 1992 година относно съгласуване на закони, подзакони и административни разпоредби относно пряко застраховане, с изключение на пряко животозастраховане (Трета директива за застраховане, различно от животозастраховане)⁸, Директива на Съвета 92/96/ЕИО от 10 ноември 1992 година относно съгласуване на закони, подзакони и административни разпоредби относно прякото животозастраховане (Трета директива за животозастраховане)⁹, Директива на Съвета 93/6/ЕИО от 15 март 1993 година за капиталовата адекватност на инвестиционните предприятия и кредитните институции¹⁰, Директива 93/22/ЕИО на Съвета от 10 май 1993 година, относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа¹¹, както и Директива 98/78/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 1998 година за допълнителен надзор върху застрахователни предприятия,

⁵ ОВ L 184 от 17. 7. 1999 г., стр. 23.

⁶ ОВ L 228 от 16. 8. 1973 г., стр. 3. Директива, последно изменена с Директива 2002/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 77 от 20. 3. 2002 г., стр. 17).

⁷ ОВ L 63 от 13. 3. 1979 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2002/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 77 от 20. 3. 2002 г., стр. 11).

⁸ ОВ L 228 от 11. 8. 1992 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2000/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 290 от 17. 11. 2000 г., стр. 27).

⁹ ОВ L 360 от 9. 12. 1992 г., стр. 3. Директива, последно изменена с Директива 2000/64/ЕО.

¹⁰ ОВ L 141 от 11. 6. 1993 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 98/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 204 от 21. 7. 1998 г., стр. 29).

¹¹ ОВ L 141 от 11. 6. 1993 г., стр. 273. Директива, последно изменена с Директива 2000/64/ЕО.

които са част от застрахователна група¹² и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 година, относно предприемането и осъществяването на дейност на кредитни институции¹³. Целта на бъдещата хармонизация обаче може да бъде постигната само на етапи и трябва да се основава на внимателен анализ.

(21) За да прецени дали ще е необходимо да се пристъпи към бъдеща хармонизация по отношение на третирането на дружествата, управляващи портфейли от гледна точка на секторните правила и да за да бъде тя подготвена, Комисията ще трябва да изготви доклад за практиката на държавите – членки в тази област,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА :

ГЛАВА I

ЦЕЛ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Цел

Настоящата директива излага правила за организиране на допълнителния надзор на регламентираните структури, които са получили разрешение в съответствие с член 6 от Директива 73/239/ЕИО, с член 6 от Директивата 79/267/ЕИО, с член 3, параграф 1 от Директива 93/22/ЕИО, или с член 4 от Директива 2000/12/ЕО и които принадлежат към един финансов конгломерат. Тя изменя също така съответните секторни правила приложими по отношение на структурите регламентирани от цитираните директиви.

Член 2

Определения

По смисъла на настоящата директива :

- 1) “кредитна институция” означава : кредитно предприятие по смисъла на член 1, параграф 1, втора алинея от Директива 2000/12/ЕО ;
- 2) “застрахователно предприятие” означава : застрахователно предприятие по смисъла на член 6 от Директива 73/239/ЕИО, на член 6 от Директива 79/267/ЕИО или на член 1, б) от Директива 98/78/ЕО ;
- 3) “инвестиционно предприятие” означава: инвестиционно предприятие по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 93/22/ЕИО; настоящата дефиниция обхваща всички предприятия посочени в член 2, параграф 4 на Директива 93/6/ЕИО
- 4) “регламентирана структура” означава : кредитна институция, застрахователно предприятие или инвестиционно предприятие ;
- 5) “дружество за управление на портфейли” означава : дружество за управление по смисъла на член 1а, параграф 2 от Директива 85/611/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 година за съгласуване на законовите, подзаконовите и административните

¹² ОВ L 330 от 5. 12. 1998 г., стр. 1.

¹³ ОВ L 126 от 26. 5. 2000 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2000/28/ЕО (ОВ L 275 от 27. 10. 2000 г., стр. 37).

разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърляеми ценни книжа (ПКПЦК)¹⁴, както и предприятие, чието седалище се намира извън Общността и което би имало нужда от лиценз в съответствие с член 5, параграф 1 на цитираната директива, ако неговото седалище се намираше в Общността ;

б) “предприятие за презастраховане” означава : предприятие за презастраховане по смисъла на член 1, в) на Директива 98/78/ЕО

7) “секторни правила” означава : законодателството на Общността относно надзора за спазване на финансовите правила на регламентираните структури, така както е изложено по-специално в Директиви 73/239/ЕИО, 79/267/ЕИО, 98/78/ЕО, 93/6/ЕИО, 93/22/ЕИО и 2000/12/ЕО ;

8) “финансов сектор” означава : сектор, състоящ се от една или няколко от следните структури :

а) кредитна институция, финансова институция, или предприятие за помощни банкови услуги по смисъла на член 1, параграфи 5 и 23 от Директивата 2000/12/ЕО (банков сектор) ;

б) застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие или холдингово застрахователно дружество по смисъла на член 1, и) от Директива 98/78/ЕО (застрахователен сектор) ;

в) инвестиционно предприятие или финансова институция по смисъла на член 2, параграф 7 от Директива 93/6/ЕИО (сектор на инвестиционните услуги) ;

г) смесена финансова холдингова компания ;

9) “предприятие-майка” означава: предприятие-майка по смисъла на член 1 от Седма Директива 83/349/ЕИО на Съвета от 13 юни 1983 година относно консолидираните счетоводни отчети¹⁵ или всяко предприятие, което според мнението на компетентните органи, упражнява ефективно господстващо влияние върху друго предприятие ;

10) “дъщерно предприятие”, означава: дъщерно дружество по смисъла на член 1 от Директива 83/349/ЕИО или всяко предприятие по отношение на което, според мнението на компетентните органи, предприятие-майка упражнява ефективно господстващо влияние ; всички дъщерни дружества на едно дъщерно дружество, също се считат за дъщерни дружества на предприятието-майка ;

11) “участие” означава: участие по смисъла на член 17, първо изречение на Четвърта Директива 78/660/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 година относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества¹⁶, или притежаването, пряко или косвено, поне на 20% от правата на глас или от капитала на предприятие ;

12) “група” означава: група от предприятия, състояща се от предприятие-майка, от неговите дъщерни предприятия и от структури, в които предприятието-майка или неговите дъщерни предприятия имат участие, както и от предприятията, свързани едно с друго по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО ;

13) “тесни връзки”, означава: положение, при което две или повече физически или юридически лица са свързани посредством :

а) “участие”, като собственост, пряка, или чрез контрол на 20% или повече от правата на глас или от капитала на едно предприятие, или

б) “контрол”, като отношение между предприятие-майка и дъщерно предприятие, във всички случаи посочени в член 1 параграфи 1 и 2 от Директива 83/349/ЕИО, или сходно

¹⁴ ОВ L 375 от 31. 12. 1985 г., стр. 3. Директива, последно изменена от Директива 2001/108/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 41 от 13. 2. 2002 г., стр. 35).

¹⁵ ОВ L 193 от 18. 07. 1983 г., стр. 1. Директива, последно изменена от Директива 2001/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 283 от 27. 10. 2001 г., стр. 28).

¹⁶ ОВ L 222 от 14. 08. 1978 г., стр. 11. Директива, последно изменена от Директива 2001/65/ЕО.

отношение между всяко физическо или юридическо лице и едно предприятие ; всяко дъщерно предприятие на едно дъщерно предприятие се счита също за дъщерно предприятие на предприятието-майка, което е начело на тези предприятия.

Положение, при което две или повече физически или юридически лица са трайно свързани с едно и също лице, посредством отношение на контрол, също се счита, че създава тясна връзка между тези лица ;

14) “финансов конгломерат” означава: група, която, когато са налице условията на член 3, отговаря на следните условия :

а) регламентирана структура по смисъла на член 1 е начело на групата или поне едно от дъщерните дружества на групата е регламентирана структура по смисъла на член 1 ;

б) когато регламентирана структура по смисъла на член 1 е начело на групата, става въпрос или за предприятието-майка на структура от финансовия сектор, или за структура, която притежава участие в структура от финансовия сектор, или за структура, свързана със структура от финансовия сектор посредством отношение по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО ;

в) когато няма регламентирана структура по смисъла на член 1 начело на групата, дейностите ѝ се осъществяват главно във финансовия сектор по смисъла на член 3, параграф 1 ;

г) поне една от структурите на групата спада към застрахователния сектор и поне една спада към банковия сектор или към сектора на инвестиционните услуги ;

д) консолидираните и/или присъединени дейности на структурите на групата в застрахователния сектор и консолидираните и/или присъединени дейности на структурите в банковия сектор и в този на инвестиционните услуги са значителни, по смисъла на член 3, параграф 2 или параграф 3.

Всяка подгрупа на група по смисъла на точка 12, която отговаря на критериите, включени в настоящата точка, се счита за финансов конгломерат ;

15) “смесена финансова холдингова компания” означава: предприятие-майка, което не е регламентирана структура, което с дъщерните си дружества, поне едно от които е регламентирана структура със седалище в Европейската общност и други структури, представлява един финансов конгломерат ;

16) “компетентни органи”, означава: националните органи на държавите – членки овластени със закон или с подзаконов акт да упражняват надзор над кредитните институции и/или застрахователните предприятия и/или инвестиционните предприятия, индивидуално или на ниво на групата ;

17) “заинтересовани компетентни органи” означава:

а) компетентните органи на държавите – членки, отговарящи за консолидирания секторен надзор на регламентираните структури, принадлежащи към финансов конгломерат ;

б) координаторът, посочен в съответствие с член 10, ако не става въпрос за органите, посочени в буква а) ;

в) другите съответни компетентни органи, когато органите, посочени в букви а) и б) преценят, че е необходимо; тази преценка държи сметка особено за притежавания пазарен дял от регламентираните структури на конгломерата в другите държави – членки, особено ако той надвишава 5%, както и за значението в рамките на конгломерата на всяка регламентирана структура, установена в друга държава – членка;

18) “сделки в рамките на групата” означава: всички сделки, при които регламентирана структура, принадлежаща към един финансов конгломерат, прибягва директно или индиректно до други предприятия от същата група, или до което и да е физическо или

юридическо лице, тясно свързано с предприятията от тази група за изпълнението на договорно или извъндоговорно задължение, възмездно или не;

19) “концентрация на риска” означава: всяка експозиция, съдържаща потенциална възможност за загуба, която ще бъде понесена от структурите, принадлежащи на един финансов конгломерат, винаги когато тази експозиция е достатъчно голяма, за да увреди платежоспособността или общото финансово положение на регламентираните структури, принадлежащи към въпросния конгломерат ; тази експозиция може да бъде резултат от рисковете при сключване на сделка за своя сметка/при кредитиране, при инвестиране, при застраховане или пазарни или други рискове, или от съчетание или взаимодействие между тези рискове.

Член 3

Прагове, определящи понятието финансов конгломерат

1. Счита се, че дейностите на една група се осъществяват главно във финансовия сектор по смисъла на член 2, параграф 14, в), когато отношението между салдото на баланса на регламентираните и нерегламентираните структури от финансовия сектор на групата, като цяло и салдото на баланса на групата надхвърля 40%.

2. Дейностите от различните финансови сектори се считат за съществени по смисъла на член 2, параграф 14, д) за всеки финансов сектор, когато средната стойност на съотношението между салдото на баланса на съответния финансов сектор и салдото на баланса на структурите от финансовия сектор на групата и на съотношението между изискванията за платежоспособност на същия финансов сектор и общото изискване за платежоспособност на структурите от финансовия сектор на групата надхвърля 10%.

За целите на тази директива, най-незначителният финансов сектор в рамките на един финансов конгломерат е този, който има най-ниската средна стойност, а най-големият финансов сектор в рамките на един финансов конгломерат е този, който има най-високата средна стойност. За изчисляването на средната стойност и за да се определи кой е най-незначителният финансов сектор и кой е най-значителният, се присъединяват банковия сектор и сектора на инвестиционните услуги.

3. Междусекторните дейности също се смятат за съществени по смисъла на член 2, параграф 14, д), когато балансовата стойност на най-незначителния финансов сектор в рамките на групата надхвърля 6 милиарда евро. Ако групата не достига прага, посочен в параграф 2, съответните компетентни органи могат да решат по взаимно съгласие да не разглеждат групата като финансов конгломерат или да не прилагат разпоредбите на членове 7, 8 или 9, ако те преценят, че включването на групата в приложното поле на настоящата директива или прилагането на цитираните разпоредби не е необходимо или би било неподходящо или повод за объркване от гледна точка на целите на допълнителния надзор, като се вземат предвид например, следните елементи :

а) относителния размер на нейния най-малък финансов сектор, изчислен или като средна стойност, както е посочено в параграф 2, или като салдо на баланса или на изискването за ликвидност във финансовия сектор, не надхвърля 5%,

или

б) пазарният дял, изчислен или като салдо на баланса в банковия сектор или в този на инвестиционните услуги и като брутни премии, емитирани в застрахователния сектор, не надхвърля 5% в никоя държава – членка.

Решенията, взети въз основа на настоящия параграф, се съобщават на другите съответни компетентни органи.

4. За нуждите на прилагането на параграфи 1, 2 и 3 съответните компетентни органи могат, по общо съгласие :

а) да изключат една структура от изчисляването на съотношенията в случаите, посочени в член 6, параграф 5 ;

б) да вземат предвид достигането на праговете, предвидени в параграфи 1 и 2 през три последователни години по такъв начин, че да се избегнат резки промени на режима и да не вземат предвид това достигане в случай на съществено изменение на структурата на групата.

Когато един финансов конгломерат е бил определен като такъв в съответствие с параграфи 1, 2 и 3, посочените в първото изречение на настоящия параграф решения се взимат въз основа на предложение, направено от координатора на този финансов конгломерат.

5. За нуждите на прилагането на параграфи 1 и 2 съответните компетентни органи могат, при изключителни случаи и по общо съгласие, да заменят критерия основан на салдото на баланса с една от следните променливи величини или и с двете, или да включат едната от тези променливи величини или и двете, ако преценят, че те представляват особен интерес за нуждите на допълнителния надзор по силата на настоящата директива : структурата на доходите, зад-балансовите дейности.

6. За нуждите на прилагането на параграфи 1 и 2, ако съотношенията, посочени там спаднат съответно под 40 и под 10% за финансовите конгломерати вече подложени на допълнителен надзор, през следващите три години се прилага по-ниско съотношение, фиксирано съответно на 35 и 8 %, за да бъдат избегнати резки промени на режима.

Също така, за нуждите на прилагането на параграф 3, ако балансовата стойност на най-незначителния финансов сектор в рамките на групата спадне под 6 милиарда евро за конгломератите вече подчинени на допълнителния надзор, през следващите три години се прилага по-нисък праг, фиксиран на 5 милиарда евро, за да бъдат избегнати резки промени на режима.

През посочения в настоящия параграф период, координаторът може, със съгласието на другите съответни компетентни органи, да реши коефициентите или долните стойности посочени в настоящия параграф да престанат да се прилагат.

7. Изчисленията, отнасящи се до баланса посочени в настоящия член, се извършват на основата на общата стойност на обобщения баланс на структурите на групата, в съответствие с техните годишни счетоводни отчети. За нуждите на това изчисляване, предприятията, в които има чуждо на групата участие се взимат предвид до размера на салдото на баланса, отговарящ на пропорционалната присъединена част, притежавана от групата. Независимо от това, когато консолидираният счетоводен отчет е достъпен, той се използва вместо обобщения счетоводен отчет.

Изискванията за платежоспособност, посочени в параграфи 2 и 3, се изчисляват в съответствие с разпоредбите на съществените секторни правила.

Член 4

Определяне на финансов конгломерат

1. Компетентните органи, които са одобрили регламентирани структури определят, въз основа на членове 2, 3 и 5, всяка група попадаща в приложното поле на настоящата директива.

За тази цел :

- компетентните органи, които са одобрили регламентирани структури, принадлежащи към групата работят в тясно сътрудничество, когато са налице условията за това,
- ако един компетентен орган прецени, че регламентирана структура одобрена от този компетентен орган, принадлежи към група, която може да бъде финансов конгломерат, който обаче все още не е бил определен в съответствие с настоящата директива, той съобщава становището си на другите заинтересовани компетентни органи.

2. Координаторът, определен в съответствие с член 10, уведомява предприятието-майка, което е начело на дадена група, или при липсата на предприятие-майка, регламентираната структура, която обявява най-високо салдо на баланса в най-значителния финансов сектор на дадена група, че групата е била определена като финансов конгломерат, както и за определянето на координатор. Координаторът уведомява за това също и компетентните органи, които са одобрили регламентираните структури на групата и компетентните органи на държавата – членка, в която е седалището на смесената финансова холдингова компания, както и Комисията.

ГЛАВА II ДОПЪЛНИТЕЛЕН НАДЗОР

РАЗДЕЛ I ПРИЛОЖНО ПОЛЕ

Член 5

Приложно поле на допълнителния надзор на регламентираните структури, посочени в член 1

1. При спазване на разпоредбите в областта на надзора, предвидени от секторните правила, държавите – членки осигуряват регламентираните структури, посочени в член 1 да бъдат подложени на допълнителен надзор, в степента и при условията, определени в настоящата директива.

2. Регламентираните структури, описани по-долу, са подложени на допълнителен надзор на ниво на финансовия конгломерат, в съответствие с членове от 6 до 17 ;

- а) всяка регламентирана структура, която е начело на финансов конгломерат ;
- б) всяко регламентирано предприятие, чието предприятие-майка е смесена финансова холдингова компания, чието седалище е в Общността ;
- в) всяка регламентирана структура, свързана с друга структура от финансовия сектор по начина посочен в член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО.

Когато един финансов конгломерат е подгрупа на един друг финансов конгломерат отговарящ на критериите, описани в първото изречение, държавите – членки могат да прилагат членове от 6 до 17 единствено по отношение на регламентираните структури от втория конгломерат и всяко позоваване на настоящата директива за изразите “група” и “финансов конгломерат” се счита, че се отнася до втория конгломерат.

3. Всяка регламентирана структура, неподчинена на допълнителния надзор въз основа на параграф 2, чието предприятие-майка е регламентирана структура или смесена финансова холдингова компания и чието седалище се намира извън Общността, е подложена на допълнителния надзор на ниво на финансовия конгломерат в степента и при условията, определени в член 18.

4. Когато дадени лица притежават дялово участие в една или в няколко регламентирани структури или са свързани с тези структури посредством дялови участия, или пък упражняват върху тях съществено влияние, без да имат дялово участие, нито да са свързани с тях посредством дялови участия, по начин различен от случаите, изброени в параграфи 2 и 3, съответните компетентни органи определят по общо съгласие и в съответствие с вътрешното право, дали и в каква степен допълнителният надзор на регламентираните структури трябва да се осъществява все едно че те представляват един финансов конгломерат.

За да се прилага този допълнителен надзор, поне едната от регламентираните структури трябва да бъде регламентирана структура от категорията на визираните в член 1 и условията, изложени в член 2, точки 14г) и д) трябва да бъдат спазени. Съответните компетентни органи взимат решението си като се съобразяват с целите на допълнителния надзор, така както са определени в настоящата директива.

За нуждите на прилагането на първото изречение по отношение на “кооперативните групи”, компетентните органи трябва да имат предвид публичното финансово задължение поето от тези групи по отношение на други финансови структури.

5. Без да се засяга приложението на член 13, упражняването на допълнителния надзор на ниво на финансовия конгломерат не предполага по никакъв начин, компетентните органи да упражняват индивидуален надзор по отношение на смесените финансови холдингови компании, на регламентираните структури от трети страни, принадлежащи към един финансов конгломерат, или по отношение на регламентираните структури принадлежащи към един финансов конгломерат.

РАЗДЕЛ 2

ФИНАНСОВО ПОЛОЖЕНИЕ

Член 6

Капиталова адекватност

1. Без да се засяга приложението на секторните правила, един допълнителен надзор върху капиталовата адекватност на регламентираните структури, принадлежащи към един финансов конгломерат, се упражнява в съответствие с правилата изложени в параграфи от 2 до 5, в член 9, в раздел 3 на настоящата глава и в Приложение I.

2. Държавите – членки изискват от регламентираните структури, принадлежащи към един финансов конгломерат, да следят да разполагат, на ниво на конгломерата, със собствени средства, които винаги да бъдат поне равни на изискванията в областта на капиталовата адекватност изчислени в съответствие с приложение I.

Държавите - членки изискват също от регламентираните структури да въведат подходяща политика на капиталова адекватност на ниво на финансовия конгломерат.

Изискванията посочени в първото и второто изречение са предмет на контрол за спазване на финансовите правила упражняван от координатора в съответствие с раздел 3 на настоящата глава.

Координаторът следи изчисляването посочено в първото изречение да се осъществява поне един път в годината или от регламентираните структури, или от смесената финансова холдингова компания.

Резултатите от изчислението и съществените данни, на които то се основава, се представят на координатора от регламентираната структура по смисъла на член 1, която е на върха на финансовия конгломерат или, когато тя няма на върха си регламентирана структура по смисъла на член 1, от смесената финансова холдингова компания, или от регламентираната структура на финансовия конгломерат определена от координатора, след допитване до другите заинтересовани компетентни органи и до финансовия конгломерат.

3. За нуждите на изчисляването на изискванията по отношение на капиталовата адекватност, посочени в параграф 2, изречение първо, структурите посочени по-долу се включват в приложното поле на допълнителния надзор по начина и в степента, определени в Приложение I ;

а) кредитна институция, финансова институция или предприятие за допълнителни банкови услуги по смисъла на член 1 точки 5 и 23, от Директива 2000/12/ЕО ;

б) застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие или холдингово застрахователно дружество по смисъла на член 1, и) от Директива 98/78/ЕО ;

в) инвестиционно предприятие, финансово предприятие по смисъла на член 2, параграф 7 от Директива 93/6/ЕИО ;

г) смесена финансова холдингова компания.

4. Когато се изчисляват в съответствие с метод №1 (счетоводна консолидация), посочен в приложение I, допълнителните изисквания в областта на капиталовата адекватност на един финансов конгломерат, собствените средства и изискването за платежоспособност на структурите на групата се изчисляват, като се прилагат съответните секторни правила за формата и обхвата на консолидацията, така както те са определени, по-конкретно в член 54 от Директива 2000/12/ЕО и в приложение I.1.Б, от Директива 98/78/ЕО.

Когато се прилага методът №2 (дедукция и натрупване) или методът №3 (счетоводна стойност/ изискване за приспадане), посочени в Приложение I, изчисляването отчита пропорционалната част, която се държи от предприятието-майка или от предприятието, което притежава участие в друга структура на групата. Под “пропорционална част” се разбира частта от записания капитал, която се държи пряко или непряко от предприятието.

5. Координаторът може да реши да не включва определена структура в обхвата на изчисляването на допълнителните изисквания във връзка с капиталовата адекватност в следните случаи :

а) ако структурата се намира в трета страна, където юридически пречки препятстват предаването на необходимите сведения, което не изключва приложението на секторните правила, задължаващи компетентните органи да отказват разрешение когато реалното изпълнение на техните надзорни функции е възпрепятствано ;

б) ако структурата представлява незначителен интерес от гледна точка на целите, които има допълнителният надзор на регламентираните структури, принадлежащи към един финансов конгломерат ;

в) ако нейното включването е неподходящо или има опасност да доведе до объркване, от гледна точка на целите на допълнителния надзор.

Независимо от това, ако няколко структури трябва да бъдат изключени въз основа на първото изречение, б), следва все пак те да бъдат включени, щом заедно те представляват интерес, който не може да бъде пренебрегнат.

В случая, визиран в първото изречение, буква в), координаторът се допитва, освен в спешни случаи, до другите заинтересовани компетентни органи преди да вземе решение.

Когато координаторът не включи регламентирана структура в обхвата на изчислението в един от случаите, посочени в изречение първо, букви б) и в), компетентните органи на държавата – членка, в която тя се намира могат да изискват от структурата, която се намира начело на финансовия конгломерат сведения, които могат да улеснят надзора на регламентираната структура.

Член 7

Концентрация на риска

1. При спазване на секторните правила, допълнителен надзор върху концентрацията на риска на регламентираните структури, принадлежащи към финансов конгломерат, се упражнява в съответствие с правилата изложени в параграфи от 2 до 4 на член 9, в раздел 3 на настоящата глава и в Приложение II.

2. Държавите – членки изискват от регламентираните структури или от смесените финансови холдингови компании да съобщават периодично и най-малко един път в годината на координатора всяка значителна концентрация на риска на ниво на финансовия конгломерат, в съответствие с правилата, изложени в настоящия член и в Приложение II. Необходимите сведения се представят на координатора от регламентираната структура по смисъла на член 1, която е начело на финансовия конгломерат, или, когато той няма на върха регламентирана структура по смисъла на член 1, от смесената финансова холдингова компания или от регламентираната структура на финансовия конгломерат, определена от координатора след допитване до другите заинтересовани компетентни органи и до финансовия конгломерат.

Тези концентрации на риска са предмет на контрол за спазването на финансовите правила, упражняван от координатора.

3. В очакване на по-нататъшно съгласуване на законодателството на Общността, държавите – членки могат да определят количествени граници за всяка концентрация на риска на ниво на финансовия конгломерат, или да оправомощат своите компетентни органи да определят количествените граници, или да вземат други мерки за спазване на финансовата дисциплина, даващи възможност да се постигнат целите на допълнителния надзор.

4. Когато финансов конгломерат има на върха си смесена финансова холдингова компания, секторните правила относно концентрацията на риска, приложими по отношение на най-значителния финансов сектор във финансовия конгломерат, доколкото има такива, се прилагат по отношение на целия съответен сектор, включително и на смесената финансова холдингова компания.

Член 8

Сделки в рамките на групата

1. Без да се изключва приложението на секторните правила, допълнителен надзор върху сделките в рамките на групата на регламентирани структури, принадлежащи на един финансов конгломерат се упражнява в съответствие с правилата, изложени в член 9, параграфи от 2 до 4, в раздел 3 на настоящата глава и в приложение II.

2. Държавите-членки изискват от регламентирани структури или от смесените финансови холдингови компании, да съобщават периодично, и поне един път в годината на координатора всяка значима сделка в рамките на групата на регламентирани структури в рамките на финансовия конгломерат, в съответствие с правилата, изложени в настоящия член и в Приложение II. Доколкото праговете, посочени в последното изречение на първата алинея на приложение II не са определени, една сделка в рамките на групата се смята за значима ако нейната стойност надвишава поне 5% от общата сума на изискванията в областта на капиталовата адекватност на ниво на финансовия конгломерат.

Необходимите сведения се представят на координатора от регламентираната структура по смисъла на член 1, която е начело на финансовия конгломерат или, когато той няма на върха регламентирана структура по смисъла на член 1, от смесената финансова холдингова компания или от регламентираната структура на финансовия конгломерат определена от координатора след допитване до другите заинтересовани компетентни органи и до финансовия конгломерат.

Тези сделки в рамките на групата са предмет на контрол за спазване на нормите за финансова сигурност упражняван от координатора, натоварен с допълнителния надзор, в съответствие с раздел 3 на настоящата глава.

3. В очакване на последващо съгласуване на законодателството на Общността, държавите – членки могат да определят количествени граници, както и качествени изисквания по отношение на сделките в рамките на групата на регламентирани структури в рамките на един финансов конгломерат, или да оправомощят техните компетентни органи да определят количествени граници или качествени изисквания, или да вземат други мерки за спазване на нормите за финансова сигурност, позволяващи да се достигнат целите на допълнителния надзор.

4. Когато финансов конгломерат има на върха смесена финансова холдингова компания, секторните правила относно сделките в рамките на групата, приложими по отношение на най-важния финансов сектор във финансовия конгломерат, се прилагат по отношение на целия съответен сектор, включително и на смесената финансова холдингова компания.

Член 9

Мерки за вътрешен контрол и процедури за управление на риска

1. Държавите – членки изискват от регламентирани структури да си изготвят, на ниво на финансовия конгломерат подходящи процедури за управление на риска, както и мерки за подходящ вътрешен контрол, включващи добри административни и счетоводни процедури ;

2. Процедурите за управление на риска включват :

- а) добро управление и добро ръководство на делата, включващи периодичен преглед и одобряване на стратегии и политики за всички поемани рискове от съответните ръководни органи на ниво на финансовия конгломерат ;
- б) подходяща политика по отношение на капиталовата адекватност, за да се изпревари въздействието на стратегиите на развитието върху вида на риска и изискванията по отношение на собствените средства, определена в съответствие на член 6 на Приложение I ;
- в) подходящи процедури, даващи възможност да се гарантира, че механизмите за наблюдение на риска са приспособени към организацията и че са взети всички мерки за да бъдат системите, създадени във всяко едно от предприятията, подлежащи на допълнителен надзор съгласувани, за да могат рисковете да бъдат премерени, наблюдавани и овладени на нивото на финансовия конгломерат.

3. Механизмите за вътрешен контрол включват :

- а) подходящи разпоредби по отношение на капиталовата адекватност, даващи възможност да се установят и да се премерят всички съществуващи възможни значими рискове и да се определи нивото на собствените средства съобразено с рисковете ;
- б) добри процедури за информация и счетоводство, даващи възможност да се установят, да се премерят, да се обхванат и да се контролират сделките в рамките на групата, както и концентрацията на риска.

4. Държавите – членки следят, всички предприятия подлежащи на допълнителен надзор по силата на член 5, да имат механизми за вътрешен контрол, годни да осигурят получаването на всички данни и на всички сведения, които биха могли да се окажат съществени за нуждите на допълнителния надзор.

5. Процедурите и механизмите посочени в параграфи от 1 до 4 са предмет на контрол от гледна точка на правилата на финансовата сигурност, който се упражнява от координатора.

РАЗДЕЛ 3

МЕРКИ, ЦЕЛЯЩИ ДА УЛЕСНЯТ ДОПЪЛНИТЕЛНИЯ НАДЗОР

Член 10

Компетентен орган натоварен с допълнителния надзор (координатор)

1. За да бъде гарантиран подходящ допълнителен надзор на регламентираните структури принадлежащи към един финансов конгломерат, измежду компетентните органи заинтересованите държави-членки, включително и тези на държавата – членка, в която се намира седалището на смесената финансова холдингова компания, се избира един-единствен координатор, отговарящ за съгласуването и за упражняването на допълнителния надзор.

2. Определянето се основава на следните критерии :

- а) когато финансов конгломерат е под ръководството на регламентирана структура, ролята на координатора се изпълнява от компетентния орган, който е одобрил посочената регламентирана структура в съответствие с приложимите секторни правила;

б) когато един финансов конгломерат не е под ръководството на регламентирана структура, ролята на координатор се изпълнява от компетентния орган избран, като се прилагат следните принципи :

i) когато предприятието-майка на регламентирана структура е смесена финансова холдингова компания, ролята на координатор се изпълнява от компетентния орган, който е оторизирал посочената регламентирана структура в съответствие с приложимите секторни правила ;

ii) когато предприятието-майка на няколко регламентирани структури със седалище в Общността е една и съща смесена финансова холдингова компания и когато една от тези структури е била одобрена в държавата – членка, в която е седалището на смесената финансова холдингова компания, ролята на координатора се изпълнява от компетентния орган на държавата – членка, която е одобрила цитираната регламентирана структура ;

когато няколко регламентирани структури, осъществяващи дейността си в различни финансови сектори, са били оторизирани в държавата – членка, в която е седалището на смесената финансова холдингова компания, ролята на координатор се изпълнява от компетентния орган за регламентираната структура, която осъществява дейността си в най-големия финансов сектор ;

когато финансовият конгломерат има на върха няколко смесени финансови холдингови компании, със седалище в различни държави – членки и във всяка от държавите - членки има по една регламентирана структура, ролята на координатор се изпълнява от компетентния орган за регламентираната структура, която е обявила най-високо салдо на баланса, ако тези структури упражняват дейността си в един и същ финансов сектор, или от компетентния орган за регламентираната структура, упражняваща дейността си в най-големия финансов сектор ;

iii) когато предприятието-майка на няколко регламентирани структури със седалище в Общността е една и съща смесена финансова холдингова компания, без обаче която и да е от тези структури да е била оторизирана в държавата – членка, където се намира седалището на тази смесена финансова холдингова компания, ролята на координатор се изпълнява от компетентния орган, оторизирал регламентираната структура, която е обявила най-високо салдо на баланса в най-значимия финансов сектор;

iv) когато един финансов конгломерат представлява група, която няма шапка предприятие-майка, или във всички други случаи, ролята на координатор се изпълнява от компетентния орган одобрил регламентираната структура , която обявява най-високо салдо на баланса в най-значимия финансов сектор.

3. В някои особени случаи заинтересованите компетентни органи могат по общо съгласие да не приложат критериите посочени в параграф 2, ако се оказва неподходящо те да бъдат прилагани, като се имат предвид структурата на конгломерата и относителното значение на неговите дейности в различни страни, и да изберат друг компетентен орган за координатор. В подобни случаи, преди да вземат решението си, компетентните органи дават на конгломерата възможност да изложи становището си във връзка с него.

Член 11

Мисия на координатора

1. Мисиите, възложени на координатора по отношение на допълнителния надзор, са следните :

- а) да събира и разпространява полезните и съществени сведения, при нормално развитие на дейността, както и при спешни ситуации, включително да разпространява сведения важни за надзора за спазване на финансовата дисциплина осъществяван от един компетентен орган по силата на секторните правила ;
- б) да осъществява надзора за спазване на финансовата дисциплина и да оценява финансовото положение на един финансов конгломерат ;
- в) да оценява приложението на правилата за капиталовата адекватност, за концентрацията на риска и за сделките в рамките на групата, които фигурират в членове 6, 7 и 8 ;
- г) да оценява структурата, организацията и механизмите за вътрешен контрол на финансовия конгломерат посочени в член 9 ;
- д) да планира и координира дейностите по контрола за спазване на финансовата дисциплина, при нормално развитие на дейността както и в спешни ситуации, в сътрудничество със заинтересованите компетентни органи ;
- е) да изпълнява другите задачи и да взема другите мерки и решения, които са в тежест на координатора по силата на настоящата директива, или при прилагането на нейните разпоредби.

За да бъде улеснен допълнителния надзор и за да бъде той основан на широка правна основа, координаторът и другите заинтересовани компетентни органи, и, когато има такива, други заинтересовани компетентни органи, изработват споразумения за съгласуване. Тези споразумения могат да възлагат допълнителни задачи на координатора и да уточняват процедурите, които трябва да спазват заинтересованите компетентни органи, за да вземат решенията посочени в член 3 и 4, в член 5, параграф 4, в член 6, в член 12, параграф 2 и в членове 16 и 18, както и за да си сътрудничат с други компетентни органи.

2. Когато има нужда от сведения, които вече са били предоставени на друг компетентен орган в съответствие със секторните правила, координаторът, когато това е възможно, се обръща към този орган, за да избегне двойната употреба на сведенията, съобщавани на различните органи, участващи в надзора.

3. Независимо от възможността, предвидена в законодателството на Общността да бъдат делегирани някои правомощия и отговорности във връзка с контрола за спазване на финансовата дисциплина, наличието на координатор, натоварен със задачи, специфични за допълнителния надзор на регламентираните предприятия, принадлежащи към един финансов конгломерат, не променя по никакъв начин мисиите и отговорностите, с които са натоварени компетентните органи по силата на секторните правила.

Член 12

Сътрудничество и обмен на сведения между компетентните органи

1. Компетентните органи, натоварени с надзора на регламентираните структури, принадлежащи към един финансов конгломерат и компетентният орган, определен за координатор за този финансов конгломерат, сътрудничат тясно помежду си. Независимо от техните съответни отговорности, така както са определени от секторните правила, тези органи, независимо дали са установени в една и съща държава – членка или не, обменят всяка информация, съществена или полезна за изпълнението на техните съответни мисии по упражняване на контрол за спазване на финансовата

дисциплина, въз основа на секторните правила и на настоящата директива. За тази цел компетентните органи и координаторът съобщават при поискване всяка полезна информация, а по тяхна собствена инициатива – всяка съществена информация.

Това сътрудничество обхваща поне събирането и обмена на информация по следните въпроси :

- а) структурата на групата, всички големи структури, които са част от финансовия конгломерат и органите компетентни за регламентиранияте структури на тази група ;
- б) стратегиите на финансовия конгломерат ;
- в) финансовото положение на финансовия конгломерат, по-специално от гледна точка на капиталовата адекватност, сделките в рамките на групата, концентрацията на риска и рентабилността ;
- г) основните акционери на финансовия конгломерат и неговите ръководители ;
- д) организацията, управлението на риска и системите за вътрешен контрол на ниво на финансовия конгломерат ;
- е) процедурата за събиране на информация от структурите на финансовия конгломерат и за проверяване на тази информация ;
- ж) трудностите, срещани от регламентиранияте структури или други структури на финансовия конгломерат, които биха могли сериозно да засегнат цитираните регламентирани структури ;
- з) основните санкции и извънредни мерки, взети от компетентните органи в съответствие със секторните правила и с настоящата директива.

За нуждите на упражняването на техните съответни функции, компетентните органи могат също да обменят с органите, изброени по-долу такива сведения за регламентиранияте структури, принадлежащи към един финансов конгломерат, в съответствие със секторните правила : централните банки, европейската система на централните банки и Европейската централна банка.

2. Независимо от техните съответни отговорности, така както са определени от секторните правила, съответните компетентни органи се допитват взаимно по проблемите изложени по-долу, преди да вземат решение от интерес за функциите по контрола за спазване на финансовата дисциплина упражнявани от другите компетентни органи :

- а) структурно изменение на състава на акционерите, на организацията или на ръководството на регламентиранияте структури на един финансов конгломерат, изискващи одобрението или разрешението на компетентните органи ;
- б) основните санкции и извънредни мерки взети от компетентните органи.

Един компетентен орган може да реши да не се допитва до своите колеги в спешни случаи или когато съществува опасност това допитване да застраши ефективността на решенията. В подобни случаи компетентният орган уведомява незабавно другите компетентни органи.

3. Координаторът може да поиска от компетентните органи на държавата – членка, в която се намира седалището на едно предприятие-майка, които не упражняват допълнителния надзор в съответствие с член 10, да поискат от предприятието-майка да им предостави всички полезни сведения за изпълнението на неговата мисия по съгласуването, така както тя е определена в член 11, и да му предадат тези сведения.

Когато сведенията, посочени в член 14, параграф 2, вече са били съобщени на един компетентен орган въз основа на секторните правила, компетентните органи, натоварени с допълнителния надзор могат да се обърнат към него, за да получат тези сведения.

4. Държавите – членки разрешават на техните компетентни органи да обменят сведенията, посочени в параграфи 1, 2 и 3, както помежду си, така и с други органи. Събирането или притежаването на сведения относно дадена структура, принадлежаща към един финансов конгломерат, която не е регламентирана структура, не включва никакво задължение за компетентните органи да изпълняват роля по контрол за спазване на правилата на финансовата дисциплина по отношение на въпросната структура разглеждана самостоятелно.

Сведенията, получени в рамките на допълнителния надзор и, по-специално всяка информация, разменена между компетентни органи или между тях и други органи, в съответствие с настоящата директива, попадат в обхвата на разпоредбите на секторните правила относно професионалната тайна и съобщаването на поверителни сведения.

Член 13

Отговарящи за ръководството на смесените финансови холдингови компании

Държавите – членки изискват лицата, които реално ръководят делата на смесена финансова холдингова компания, да имат необходимата почтеност и достатъчно подходящ опит за да упражняват тези функции.

Член 14

Достъп до информация

1. Държавите – членки следят никаква правна пречка да не препятства на тяхна територия, физическите или юридическите лица от сферата на допълнителния надзор, независимо дали те са регламентирани структури или не, да обменят помежду си всякакви сведения, които биха могли да имат значение за този допълнителен надзор.

2. Държавите – членки следят техните компетентни органи, натоварени да упражняват допълнителния надзор да имат достъп, в техните преки или непреки контакти с регламентираните или нерегламентирани структури, принадлежащи към един финансов конгломерат до всяка информация, която би могла да е от значение за този допълнителен надзор.

Член 15

Контрол

Когато в рамките на прилагането на настоящата директива компетентните органи пожелаят, в определени случаи, да проверят сведенията относно структура, регламентирана или не, която принадлежи към един финансов конгломерат и чието седалище е в друга държава – членка, те искат от компетентните органи на другата държава – членка да разпоредят извършването на тази проверка.

Органите, които получат такова искане, го придвижват в рамките на техните компетенции, или като направят те самите тази проверка, или като разрешат един одитор или експерт да я направи, или като разрешат на органа направил искането, да я осъществи сам.

Когато не извършва сам проверката компетентният орган, който е направил искането, може, ако желае, да участва в нея.

Член 16

Изпълнителни мерки

Ако регламентиранияте структури на един финансов конгломерат не спазват изискванията, посочени в членове от 6 до 9, или когато тези изисквания са спазени, но има опасност, независимо от това, платежоспособността да бъде засегната, или когато сделките в рамките на групата или концентрацията на риска застрашават финансовото положение на въпросните регламентирани структури, мерките, необходими за да се поправи, веднага щом е възможно, това положение трябва да бъдат взети :

- от координатора, когато става въпрос за смесените финансови холдингови компании ;
- от компетентните органи когато става въпрос за регламентиранияте структури ; за тази цел координаторът уведомява въпросните компетентни органи за своите констатации.

Независимо от разпоредбата на член 17, параграф 2, държавите – членки могат да определят какви мерки могат да вземат компетентните органи по отношение на смесените финансови холдингови компании.

Заинтересуваните компетентни органи, включително координаторът, съгласуват, ако е необходимо тяхната дейност по надзора.

Член 17

Допълнителни правомощия на компетентните органи

1. Докато се чака допълнително развитие на хармонизирането на секторните правила, държавите – членки оправомощават своите компетентни органи да взимат всякакви мерки за контрол на спазването на финансовата дисциплина, каквито те преценят че са необходими, за да попречат на всякакво заобикаляне на секторните правила от регламентиранияте структури, принадлежащи към един и същ финансов конгломерат, или за да отстранят последиците от него.

2. Независимо от наказателните разпоредби, държавите – членки правят така, че санкции или мерки, годни да преустановят наблюдаваните нарушения или да премахнат причините за тези нарушения, да могат да бъдат наложени на смесените финансови холдингови компании, или на техните действителни ръководители, които пречат на прилагането на законовите, подзаконови или административни разпоредби, приети с оглед привеждането в действие на настоящата директива. В някои случаи тези мерки могат да изискват намесата на съдилищата. Компетентните органи осъществяват тясно сътрудничество, за да следят тези санкции или мерки да произведат желания ефект.

РАЗДЕЛ 4 ТРЕТИ СТРАНИ

Член 18

Предприятия-майки, чието седалище е извън Общността

1. Независимо от секторните правила, в случая посочен в член 5, параграф 3, компетентните органи проверяват дали регламентираните структури, чието предприятие-майка е със седалище извън Общността, са подчинени от компетентен орган на третата страна, на надзор, равностоен на този, предвиден от разпоредбите на настоящата директива относно допълнителния надзор на регламентираните структури, посочени в член 5, параграф 2. Проверката се извършва от компетентния орган, който би изпълнявал ролята на координатор, ако се прилагаха критериите изложени в член 10, параграф 2, по искане на предприятието-майка или на която и да е от регламентираните структури одобрени в Общността, или по негова собствена инициатива. Този компетентен орган се допитва до другите заинтересовани компетентни органи и се съобразява с всяка приложима ръководна насока, изработена от комитета на финансовите конгломерати в съответствие с член 21, параграф 5. За тази цел компетентният орган се допитва до комитета, преди да вземе решение.

2. При липса на равностоен надзор, визиран в параграф 1, държавите – членки прилагат по аналогия, по отношение на регламентираните структури разпоредбите относно допълнителния надзор на регламентираните структури, посочени в член 5, параграф 2. Компетентните органи могат също да прибегнат до един от методите, изложени в параграф 3.

3. Държавите – членки оправомощават техните компетентни органи да прилагат други методи, осигуряващи подходящ допълнителен надзор на регламентираните структури, принадлежащи към един финансов конгломерат. Тези методи трябва да бъдат одобрени от координатора след допитване до другите заинтересовани компетентни органи. Компетентните органи могат, по-специално да изискват създаването на смесена финансова холдингова компания със седалище в Общността и да прилагат настоящата директива по отношение на регламентираните структури от финансовия конгломерат, който има на върха посочената холдингова компания. Методите трябва да дават възможност да се постигнат целите на допълнителния надзор, така както са определени в настоящата директива и да бъдат съобщени на другите заинтересовани компетентни органи и на Комисията.

Член 19

Сътрудничество с компетентните органи на трети страни

1. Член 25, параграфи 1 и 2 от Директива 2000/12/ЕО и член 10а от Директива 98/78/ЕО се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на договарянето на споразумения с една или повече трети страни във връзка с условията на упражняване на допълнителния надзор на регламентираните структури, принадлежащи към един финансов конгломерат.

2. Комисията, Банковият консултативен комитет, Комитетът по застраховането и Комитетът на финансовите конгломерати оценяват резултатите от преговорите, посочени в параграф 1 и създаденото в резултат на тях .

ГЛАВА III

ПРАВОМОЩИЯ, ПРЕДОСТАВЕНИ НА КОМИСИЯТА И ПРОЦЕДУРА НА КОМИТЕТИТЕ

Член 20

Правомощия, предоставени на Комисията

1. Комисията приема, в съответствие с процедурата, предвидена в член 21, параграф 2, техническите изменения, които следва да се направят в настоящата директива, в следните области :

- а) по-точно формулиране на определенията, посочени в член 2, за да се държи сметка при прилагането на настоящата директива, за развитието на финансовите пазари ;
- б) по-точно формулиране на определенията, посочени в член 2, за да се осигури еднообразно прилагане на настоящата директива в Общността ;
- в) съобразяване на терминологията и на формулировките на дефинициите в настоящата директива с тези на по-късни актове на Общността, отнасящи се до регламентираните структури и други свързани с тях области ;
- г) по-точно определяне на методите за изчисляване, описани в Приложение I, за да може да се държи сметка за развитието на финансовите пазари и за техниките на контрола за спазване на правилата на финансовата дисциплина и сигурност ;
- д) съгласуване на разпоредбите, приети по силата на членове 7 и 8 и на Приложение II, с оглед насърчаването на уеднаквеното прилагане в Общността.

2. Комисията уведомява обществеността за всяко предложение представено в съответствие с настоящия член и се допитва до заинтересованите страни преди да представи един проект за мерки, които да бъдат взети на Комитета за финансовите конгломерати, посочен в член 21.

Член 21

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитет за финансовите конгломерати, наричан по-долу "комитет".

2. В случаите, когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членовете 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

Периодът предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО се определя на три месеца.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

4. При спазване на вече приетите разпоредби за прилагането, прилагането на разпоредбите на настоящата директива, които изискват приемането на технически правила и на решения, в съответствие с процедурата, посочена в параграф 2, се отлага до изтичането на период с продължителност от 4 години, считано от влизането в сила на настоящата директива. По предложение на Комисията Европейският парламент и Съветът могат да продължат действието на въпросните разпоредби в съответствие с процедурата, посочена в член 251 от договора, и за тази цел, те ще ги преразгледат преди изтичането на указания период.

5. Комитетът може да даде общи ръководни насоки по въпроса, дали режимите на допълнителния надзор на компетентните органи на трети страни са годни да достигнат целите на допълнителния надзор определени в настоящата директива, по отношение на регламентиранияте структури на един финансов конгломерат, който има на върха предприятие със седалище извън Общността. Комитетът преразглежда редовно всяка ръководна насока от този род и отчита всяко настъпило изменение в допълнителния надзор, упражняван от цитираните компетентни органи.

6. Държавите-членки информират комитета за принципите, които те прилагат по отношение на надзора на сделките в рамките на групата и на концентрацията на риска.

ГЛАВА IV

ИЗМЕНЕНИЕ НА ДЕЙСТВАЩИ ДИРЕКТИВИ

Член 22

Изменения на Директива 73/239/ЕИО

Директива 73/239/ЕИО се изменя както следва:

1. Добавя се следният член :

“Член 12а

1. Прави се запитване до компетентните органи на другата заинтересувана държава – членка преди издаването на разрешително на застрахователно предприятие, което е:

а) дъщерно дружество на застрахователно предприятие, оторизирано в друга държава – членка или

б) дъщерно дружество на предприятието-майка на застрахователно предприятие, оторизирано в друга държава – членка или

в) контролирано от физическо или юридическо лице, което контролира също и едно застрахователно предприятие, оторизирано в друга държава – членка.

2. Прави се запитване до компетентните органи на другата заинтересована държава – членка, натоварени с надзора на кредитните институции или на инвестиционните предприятия, преди издаването на одобрение на застрахователно предприятие, което е:

а) дъщерно дружество на оторизирана кредитна институция или на инвестиционно предприятие, оторизирано в Общността или

б) дъщерно дружество на предприятието-майка на оторизирано инвестиционно предприятие или на кредитна институция, оторизирана в Общността, или

в) контролирано от физическо или юридическо лице, което контролира също и едно оторизирано инвестиционно предприятие или кредитна институция, оторизирана в Общността.

3. Заинтересованите компетентни органи, посочени в параграфи 1 и 2, се консултират по-специално, за да се оцени качеството на акционерите, както и почтеността и компетентността на ръководителите, свързани с управлението на друга структура от същата група. Те си разменят всички сведения, отнасящи се до тези въпроси, винаги когато тези сведения представляват интерес за другите заинтересовани компетентни

органи, както за издаването на разрешително, така и за постоянния контрол за спазването на условията за упражняване на дейността.”

2. В член 16, параграф 2 се добавят следните алинеи :

”Разполагаемите собствени средства се намаляват също и със следните елементи :

а) участията, които застрахователното предприятие има в :

- застрахователни предприятия по смисъла на член 6 на настоящата директива, на член 6 на първата Директива 79/267/ЕИО на Съвета от 5 март 1979 година относно съгласуване на закони, подзаконови и административни разпоредби за започване и упражняване на дейност по пряко животозастраховане¹⁷ или на член 1, б) от Директива 98/78/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁸,

- презастрахователни предприятия по смисъла на член 1, в) от Директива 98/78/ЕО,

- холдингови застрахователни дружества по смисъла на член 1, и) от Директива 98/78/ЕО,

- кредитни учреждения и финансови учреждения по смисъла на член 1, параграфи 1 и 5 от Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁹,

- инвестиционни предприятия и финансови учреждения по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 93/22/ЕИО²⁰ и на член 2, параграфи 4 и 7 от Директива 93/6/ЕИО²¹,

б) всеки от описаните по-долу елементи, които застрахователното предприятие притежава, издадени от структурите определени в буква а), в които то има участие :

- инструментите, посочени в параграф 3,

- инструментите, посочени в член 18, параграф 3 от Директива 79/267/ЕИО,

- условните вземания и инструментите, посочени в член 35 и в член 36, параграф 3 от Директива 2000/12/ЕО.

Когато едно участие се държи временно в друга кредитна институция, друго инвестиционно предприятие, друга финансова институция, друго застрахователно предприятие, друго презастрахователно предприятие или друго застрахователно холдингово дружество, за нуждите на операция по финансово подпомагане, целяща да заздравява и да спаси тази структура, компетентният орган може да не приложи разпоредбите относно приспадането, посочени в четвъртата алинея, а) и б).

Като алтернатива на приспадането на елементите посочени в четвърта алинея, а) и б), държани от застрахователното предприятие в кредитни институции, в инвестиционни предприятия и във финансови институции, държавите-членки могат да разрешат на техните застрахователни предприятия да прилагат съответно методите 1, 2 или 3 от приложение I от Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 година относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните предприятия принадлежащи към един финансов конгломерат²². Методът №1 (счетоводно консолидиране) се прилага само ако компетентният орган е сигурен за нивото на интегрираното управление и на

¹⁷ ОВ L 63 от 13. 3. 1979 г., стр. 1. Директива, последно изменена от Директива 2002/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 77 от 20. 3. 2002 г., стр. 11).

¹⁸ ОВ L 330 от 5. 12. 1998 г., стр. 1.

¹⁹ ОВ L 126 от 26. 5. 2000 г., стр. 1. Директива, последно изменена от Директива 2000/283/ЕО (ОВ L 275 от 27. 10. 2000 г., стр. 37).

²⁰ ОВ L 141 от 11. 6. 1993 г., стр. 27. Директива, последно изменена от Директива 2000/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 290 от 17. 11. 2000 г., стр. 27).

²¹ ОВ L 141 от 11. 6. 1993 г., стр. 27. Директива, последно изменена от Директива 2000/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 290 от 17. 11. 2000 г., стр. 27).

²² ОВ L 35 от 11. 2. 2003 г.

вътрешния контрол на предприятията, до които би се отнасяло консолидирането. Избраният метод се прилага последователно в дългосрочен план.

Държавите-членки могат да предвидят, че за изчисляването на собствените средства предвидено в настоящата директива, застрахователните предприятия подложени на допълнителния надзор въз основа на Директива 98/78/ЕО или на Директива 2002/87/ЕО могат да не приспадат елементите, посочени в четвъртото изречение, а) и б), които се държат в кредитни институции, в инвестиционни предприятия, във финансови институции, в застрахователни и презастрахователни предприятия или в холдингови застрахователни дружества, които подлежат на допълнителен надзор.

За нуждите на приспадането на участията, посочени в настоящия параграф, под "участие" се разбира участие по смисъла на член 1 точка е) от Директива 98/78/ЕО".

Член 23

Изменения в Директивата 79/267/ЕИО

Директива 79/267/ЕИО се изменя както следва.

Добавя се следният член :

"Член 12а

1. Прави се запитване до компетентните органи на другата заинтересувана държава-членка преди издаването на разрешение за застрахователно предприятие, което е:

- а) дъщерно дружество на оторизирано застрахователно предприятие в друга държава-членка или
- б) дъщерно дружество на предприятието-майка на оторизирано застрахователно предприятие в друга държава-членка или
- в) контролирано от физическо или юридическо лице, което контролира също и застрахователно предприятие, оторизирано в друга държава-членка.

2. Прави се запитване до компетентния орган на другата заинтересувана държава-членка, отговарящ за надзора на кредитните институции и на инвестиционните предприятия, преди издаването на разрешително за животозастрахователно предприятие, което е:

- а) дъщерно дружество на оторизирана в Общността кредитна институция или на инвестиционно предприятие оторизирано в Общността или
- б) дъщерно дружество на предприятието-майка на оторизирано в Общността инвестиционно предприятие или на кредитна институция, оторизирана в Общността, или
- в) контролирано от физическо или юридическо лице, което контролира също и оторизирано в Общността инвестиционно предприятие или кредитна институция, оторизирана в Общността.

3. Заинтересованите компетентни органи, посочени в параграфи 1 и 2, се консултират по-специално за да се оцени качеството на акционерите, както и почтеността и компетентността на ръководителите, свързани с управлението на друга структура от същата група. Те си разменят всички сведения, отнасящи се до тези въпроси, винаги когато тези сведения представляват интерес за другите заинтересовани компетентни органи, както за издаването на разрешително, така и за постоянния контрол за спазването на условията за упражняване на дейността."

2. В член 18, параграф 2 се добавят следните алинеи :

”Разполагаемите собствени средства се намаляват също и със следните елементи :

а) участията, които застрахователното предприятие има в :

- застрахователни предприятия по смисъла на член 6 на настоящата директива, на член 6 на Директивата 73/239/ЕИО²³ или на член 1, б) от Директива 98/78/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁴,

- презастрахователни предприятия по смисъла на член 1, в) от Директива 98/78/ЕО,

- холдингови застрахователни дружества по смисъла на член 1, и) от Директива 98/78/ЕО,

- кредитни учреждения и финансови учреждения по смисъла на член 1, параграфи 1 и 5 от Директива 2000/12/ЕО²⁵,

- инвестиционни предприятия и финансови учреждения по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 93/22/ЕИО²⁶ и на член 2, параграфи 4 и 7 от Директива 93/6/ЕИО²⁷,

б) всеки от описаните по-долу елементи, които застрахователното предприятие притежава, издадени от структурите определени в буква а), в които то има участие :

- инструментите, посочени в параграф 3,

- инструментите, посочени в член 16, параграф 3 от Директива 73/239/ЕИО,

- условните вземания и инструментите посочени в член 35 и в член 36, параграф 3 от Директива 2000/12/ЕО.

Когато едно участие се държи временно в друга кредитна институция, друго инвестиционно предприятие, друго финансово учреждение, друго застрахователно предприятие, друго презастрахователно предприятие или друго застрахователно холдингово дружество, за нуждите на операция по финансово подпомагане, целяща да заздравя и да спаси тази структура, компетентният орган може да не приложи разпоредбите относно приспадането посочени в третата алинея точки а) и б). Като алтернатива на приспадането на елементите посочени в третата алинея, точки а) и б), държани от застрахователното предприятие в кредитни институции, в инвестиционни предприятия и във финансови институции, държавите-членки могат да разрешат на техните застрахователни предприятия да прилагат съответно методите 1, 2 или 3 от Приложение I от Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 година относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните предприятия, принадлежащи към един финансов конгломерат²⁸. Методът №1 (счетоводно консолидиране) се прилага само ако компетентният орган е сигурен за нивото на интегрираното управление и на вътрешния контрол на предприятията, до които би се отнасяло консолидирането. Избраният метод се прилага последователно в дългосрочен план.

²³ОВ L 228 от 16. 8. 1973 г., стр.3. Директива, последно изменена с Директива 2002/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 77 от 20. 3. 2002 г., стр. 17).

²⁴ОВ L 330 от 5. 12. 1998 г., стр. 1.

²⁵ОВ L 126 от 26. 5. 2000 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2000/28/ЕО (ОВ L 275 от 27. 10. 2000 г., стр. 37).

²⁶ОВ L 141 от 11. 6. 1993 г., стр. 27. Директива, последно изменена с Директива 2000/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 290 от 17. 11. 2000 г., стр. 27).

(30) Официален вестник на Европейския съюз L 35 от 11. 2. 2003 г.

(31) Официален вестник на Европейския съюз L 35 от 11. 2. 2003 г.

(32) Официален вестник на Европейския съюз L 330 от 5. 12. 1998 г. стр. 1.

²⁷ОВ L 141 от 11. 6. 1993 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 98/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 204 от 21. 7. 1998 г., стр. 29).

²⁸ОВ L 35 от 11. 2. 2003 г.

Държавите – членки могат да предвидят че за изчисляването на собствените средства, предвидено в настоящата директива, застрахователните предприятия, подчинени на допълнителния надзор въз основа на Директива 98/78/ЕО или на Директива 2002/87/ЕО могат да не приспадат елементите посочени в третото изречение, букви а) и б), които се държат в кредитни институции, в инвестиционни предприятия, във финансови институции, в застрахователни и презастрахователни предприятия или в холдингови застрахователни дружества, които подлежат на допълнителен надзор. За нуждите на приспадането на участията, посочени в настоящия параграф, под “участие” се разбира участие по смисъла на член 1, е) от Директива 98/78/ЕО”.

Член 24

Изменения на Директива 92/49/ЕИО

Директивата 92/49/ЕИО се изменя както следва :

1. В член 15 се добавя следния параграф :

“1 Ако приобретателят на участие, посочено в параграф 1, е оторизирано застрахователно предприятие, одобрена кредитна институция или оторизирано инвестиционно предприятие в друга държава – членка, или предприятието-майка на такава структура, или физическо или юридическо лице, контролиращо такава структура, и ако в резултат на това придобиване, предприятието в което приобретателят иска да притежава участие, ще стане дъщерно дружество на въпросния приобретател или ще бъде контролирано от него, оценяването на неговото придобиване трябва да бъде подчинено на процедурата на предварителни консултации, посочена в член 12а от Директива 73/239/ЕИО.”

2. В член 16, параграф 5в се заменя със следния текст :

“5в. Настоящият член не е пречка един компетентен орган да предаде :

- на централните банки и на другите структури сходно предназначение като парични институции,

- когато има такива, на други публични институции, натоварени с надзора на платежните системи,

сведенията предназначени за изпълнението на тяхната мисия, нито тези органи или структури да предадат на компетентните органи сведенията, които са им необходими за нуждите на параграф 4. Сведенията, получени по този начин, са подчинени на правилата на професионалната тайна, наложени от настоящия член.”

Член 25

Изменения в Директива 92/96/ЕИО

Директивата 92/96/ЕИО се изменя както следва.

1. В член 14 се добавя следния параграф :

“1 а Ако приобретателят на участие, посочено в параграф 1, е оторизирано застрахователно предприятие, оторизирана кредитна институция или оторизирано инвестиционно предприятие в друга държава – членка, или предприятието-майка на такава структура, или физическо или юридическо лице, контролиращо такава структура, и ако в резултат на това придобиване, предприятието в което приобретателят иска да притежава участие, ще стане дъщерно дружество на въпросния приобретател или ще бъде контролирано от него, оценяването на неговото придобиване

трябва да бъде подчинено на процедурата на предварителни консултации, посочена в член 12а от Директива 79/267/ЕИО.”

2. В член 15, параграф 5в се заменя със следния текст :

“5в Настоящият член не е пречка един компетентен орган да предаде :

- на централните банки и на другите структури със сходно предназначение като парични институции,
 - когато има такива, на други публични институции, натоварени с надзора на платежните системи,
- сведенията, предназначени за изпълнението на тяхната мисия, нито тези органи или структури да предадат на компетентните органи сведенията, които са им необходими за нуждите на параграф 4. Сведенията получени по този начин са подчинени на правилата на професионалната тайна, наложени от настоящия член.”

Член 26

Изменения в Директивата 93/6/ЕИО

В член 7, параграф 3 от Директива 93/6/ЕИО, първо и второ тире се заменят със следния текст.

- “- финансова холдингова компания е финансово учреждение, чиито дъщерни дружества са или изключително или главно инвестиционни предприятия, или други финансови учреждения, като поне един от тези дъщерни дружества е инвестиционно предприятие, и което не е смесена финансова холдингова компания по смисъла на Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 година относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните предприятия принадлежащи към един финансов конгломерат²⁹,
- смесена холдингова компания е предприятие-майка, което не е финансова холдингова компания, нито инвестиционно предприятие, нито смесена финансова холдингова компания по смисъла на Директива 2002/87/ЕИО, което има между дъщерните си дружества поне едно инвестиционно предприятие,”

Член 27

Изменения в Директива 93/22/ЕИО

Директивата 93/22/ЕИО се изменя както следва.

1) В член 6 се добавят следните алинеи :

“Прави се запитване до компетентния орган на заинтересована държава-членка, натоварен с надзора на кредитните институции или на застрахователните предприятия преди издаването на разрешение на инвестиционно предприятие, което е :

- а) дъщерно дружество на оторизирана в Общността кредитна институция или на застрахователно предприятие, оторизирано в Общността или
- б) дъщерно дружество на предприятието-майка на оторизирана в Общността кредитна институция или на застрахователно предприятие, оторизирано в Общността, или
- в) контролирано от физическо или юридическо лице, което контролира също и оторизирана в Общността кредитна институция или застрахователно предприятие, оторизирано в Общността.

²⁹ОВ L 35 от 11. 2. 2003 г.

Заинтересованите компетентни органи посочени в параграфи 1 и 2 се консултират по-специално, за да се оцени качеството на акционерите, както и почтеността и компетентността на ръководителите, свързани с управлението на друга структура от същата група. Те си разменят всички сведения, отнасящи се до тези въпроси, винаги когато тези сведения представляват интерес за другите компетентни органи, заинтересовани както от издаването на разрешително, така и от постоянния контрол за спазването на условията за упражняване на дейността.”

2) В член 9, параграф 2 се заменя със следния текст.

“2. Ако приобретателят на участие посочено в параграф 1, е оторизирано в друга държава-членка инвестиционно предприятие, кредитна институция или застрахователно предприятие, или предприятието-майка на такава структура, или физическо или юридическо лице, контролиращо такава структура, и ако в резултат на това придобиване, предприятието в което приобретателят иска да притежава участие, ще стане дъщерно дружество на въпросния приобретател или ще бъде контролирано от него, оценяването на неговото придобиване трябва да бъде подчинено на процедурата на предварителни консултации, посочена в член 6.”.

Член 28

Изменения в Директива 98/78/ЕО

Директивата 98/78/ЕО се изменя както следва :

1) В член 1, ж), з), и), и й) се заменят със следното :

“ж) “участващо предприятие” : предприятие, което е или предприятие-майка, или друго предприятие, което притежава участие, или предприятие, свързано с друго предприятие с отношение по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО;

з) “свързано предприятие” : предприятие, което е или дъщерно дружество, или друго предприятие, в което е притежавано участие, или предприятие свързано с друго предприятие с отношение по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО;

и) “холдингово застрахователно дружество” : предприятие-майка, чиято основна дейност се състои в придобиване и притежаване на дялови участия в дъщерни предприятия, когато тези дъщерни предприятия са изключително или главно застрахователни предприятия, презастрахователни предприятия или застрахователни предприятия на трети страни, като едното поне от тези дъщерни предприятия е застрахователно предприятие, и което не е смесена финансова холдингова компания по смисъла на Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 година относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните предприятия, принадлежащи към един финансов конгломерат³⁰ ;

й) “смесено застрахователно холдингово дружество” : предприятие-майка, което не е застрахователно предприятие, не е застрахователно предприятие на трета страна, не е презастрахователно предприятие, не е застрахователен холдинг и не е смесена финансова холдингова компания по смисъла на Директива 2002/87/ЕО, което има между дъщерните си предприятия поне едно застрахователно предприятие “ ;

³⁰ ОВ L 35 от 11. 2. 2003 г.

(31) Официален вестник на Европейския съюз L 35 от 11. 2. 2003 г.

(32) Официален вестник на Европейския съюз L 330 от 5. 12. 1998 г. стр 1.

2) в член 6, параграф 3, се добавя следното изречение :

“Когато не извършва сам проверката, компетентният орган, който е направил искането, може, ако желае, да бъде включен в нея.” ;

3) В член 8, параграф 2, първа алинея се заменя със следния текст :

”Държавите-членки изискват от застрахователните предприятия да създадат подходящи процедури за управление на риска, както и подходящи механизми за вътрешен контрол, включващи добри процедури за информиране и счетоводство, за да бъдат открити, измерени, обхванати и контролирани, по подходящ начин, сделките, така както е предвидено в параграф 1. Държавите-членки изискват освен това от застрахователните предприятия да съобщават поне един път годишно на компетентните органи важните сделки. Тези процедури и механизми са обект на контрол от страна на компетентните органи.” ;

4) Добавят се следните членове :

“Член 10а

Сътрудничество с компетентните органи на трети страни

1. Комисията може да представи предложения на Съвета, или по искане на държава-членка, или по своя собствена инициатива, с оглед договарянето на споразумения с една или повече трети страни, относно условията за упражняване на допълнителния надзор по отношение на :

а) застрахователни предприятия, в които участват предприятия по смисъла на член 2, чието главно управление се намира в трета страна; и

б) застрахователни предприятия на трети страни, в които участват предприятия по смисъла на член 2, чието главно управление се намира в Общността.

2. Споразуменията посочени в параграф 1 целят по-специално да осигурят едновременно :

а) възможността за компетентните органи на държавите – членки да получават необходимите сведения за допълнителния надзор на застрахователните предприятия, чието главно управление се намира в Общността и които имат дъщерни дружества или притежават дялови участия в предприятия извън Общността, и

б) възможността за компетентните органи на трети страни да получават сведенията необходими за допълнителния надзор на застрахователните предприятия, чието главно управление е на тяхната територия и които имат дъщерни дружества или притежават дялови участия в предприятия установени в една или няколко държави – членки.

3. Комисията и комитетът по застраховането оценяват резултатите от преговорите посочени в параграф 1 и положението до което те са довели.

Член 10б

Лица, отговорни за ръководството на застрахователните холдингови дружества

Държавите – членки изискват лицата, които ръководят реално делата на едно застрахователно холдингово дружество да притежават необходимата почтеност и достатъчен опит за да упражняват тези функции.” ;

5) в Приложение I.1.Б се добавя следният параграф :

“Когато някои от предприятията, принадлежащи към една застрахователна група не са свързани посредством капитала, компетентният орган определя каква пропорционална част трябва да бъде взета предвид.”

6) в Приложение I.2. се добавя следната точка :

“2. 4а Свързани кредитни институции, инвестиционни предприятия и финансови предприятия

При изчисляване на коригираната платежоспособност на едно застрахователно предприятие, участник в кредитна институция, в инвестиционно предприятие или в финансово учреждение, правилата изложени в член 16, параграф 1 от Директива 73/239/ЕИО и в член 18 от Директива 79/267/ЕИО относно приспадането на тези участия се прилагат съответно, както и разпоредбите, даващи възможност на държавите – членки да разрешат, при определени обстоятелства, прибегването до други методи и да разрешат тези участия да не бъдат приспаднати.”

Член 29

Изменения в Директивата 2001/12/ЕО

Директивата 2001/12/ЕО се изменя както следва :

1) Член първи се изменя както следва :

“а) точка 9 се заменя със следния текст :

“9. “участие за нуждите на прилагането на надзора на консолидирана основа, както и за нуждите на прилагането на член 34, параграф 2, точки 15 и 16” : участие по смисъла на член 17, първо изречение от Директива 78/660/ЕИО, или фактът на притежание, пряко или косвено, на поне 20% от правото на глас или от капитала на едно предприятие ;” ;

б) точки 21 и 22 се заменят със следния текст :

“21 ”финансова холдингова компания” : финансова институция, чиито дъщерни предприятия са изключително или главно кредитни институции или финансови институции, като поне едно от тези дъщерни предприятия е кредитна институция и което не е смесена финансова холдингова компания по смисъла на Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 година относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните предприятия, принадлежащи към един финансов конгломерат³¹ ;

22. “смесена холдингова компания” : предприятие-майка, което не е финансова холдингова компания, нито кредитна институция, нито смесена финансова холдингова компания, по смисъла на Директива 2002/87/ЕО, което има между дъщерните си предприятия поне една кредитна институция ;“ ;

2) в член 12 се добавят следните параграфи :

“Прави се запитване до компетентния орган на заинтересувана държава – членка, натоварен с надзора на застрахователните предприятия или на инвестиционните предприятия, преди даването на разрешително на кредитна институция, която е :

а) дъщерно дружество на застрахователно предприятие или на инвестиционно предприятие, оторизирано в Общността или

б) дъщерно дружество на предприятието-майка на застрахователно предприятие или на инвестиционно предприятие, оторизирано в Общността, или

в) контролирано от физическо или юридическо лице, което контролира също и застрахователно предприятие или инвестиционно предприятие, оторизирано в Общността.

Заинтересуваните компетентни органи, посочени в параграфи 1 и 2, се консултират по-специално за да се оцени качеството на акционерите, както и почтеността и

³¹ ОВ L 35 от 11. 2. 2003 г.

компетентността на ръководителите, свързани с управлението на друга структура от същата група. Те си разменят всички сведения, отнасящи се до тези въпроси, винаги когато тези сведения представляват интерес за другите заинтересовани компетентни органи, както за издаването на разрешително, така и за постоянния контрол за спазването на условията за упражняване на дейността.”

3) в член 16, параграф 2 се заменя със следния текст :

“2. Ако приобретателят на участие посочено в параграф 1, е оторизирано в друга държава – членка кредитно предприятие, застрахователно предприятие или инвестиционно предприятие, или предприятието-майка на такава структура, или физическо или юридическо лице, контролиращо такава структура, и ако в резултат на това придобиване, предприятието в което приобретателят иска да притежава участие, ще стане дъщерно дружество на въпросния приобретател или ще бъде контролирано от него, оценяването на неговото придобиване трябва да бъде подчинено на процедурата на предварителни консултации, посочена в член 12.”

4) в член 34, параграф 2 се изменя както следва :

а) в първа алинея, точки 12 и 13 се заменят със следния текст :

“12) дяловите участия в други кредитни институции и финансови институции по-големи от 10 % от капитала на последните ;

13) подчинените вземания и инструментите, посочени в член 35 и в член 36, параграф 3, които кредитната институция има срещу кредитни институции и финансови институции, в които има дялово участие по-високо от 10% от капитала им ;

14) дяловите участия в други кредитни институции и финансови институции, по-ниски или равни на 10% от капитала им, както и преотстъпените заеми и инструментите, посочени в член 35 и в член 36, параграф 3, които кредитната институция има срещу и в кредитни институции и финансови институции, различни от посочените в точки 12 и 13 на настоящата алинея, за общия размер на тези дялови участия, преотстъпени заеми и инструменти, които надхвърлят 10% от собствените средства на кредитната институция, изчислени преди приспадане на елементите, посочени в точки от 12 до 16 на настоящата алинея ;

15) дяловите участия по смисъла на член 1, точка 9, които една кредитна институция има в :

- застрахователни предприятия по смисъла на член 6 от Директива 73/239/ЕИО, на член 6 от Директива 79/267/ЕИО или на член 1, б) от Директива 98/78/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³²,

- презастрахователни предприятия по смисъла на член 1, в) от Директива 98/78/ЕО,

- холдингови застрахователни дружества по смисъла на член 1, и) от Директива 78/98/ЕО ;

16) всеки от следните елементи, които кредитната институция има издадени от структурите, определени в точка 15, в които има дялово участие :

- инструментите, посочени в член 16, параграф 3 от Директива 73/239/ЕИО,

- инструментите, посочени в член 18, параграф 3 от Директива 79/267/ЕИО” ;

б) втората алинея се заменя със следния текст :

“Когато едно участие се държи временно в друга кредитна институция, друга финансова институция, друго застрахователно или презастрахователно предприятие или друго застрахователно холдингово дружество, за нуждите на операция по

³²ОВ L 330 от 5. 12. 1998 г. стр. 1.

финансово подпомагане, целяща да заздравя и да спаси тази структура, компетентният орган може да не приложи разпоредбите относно приспадането, посочени в точки от 12 до 16.

Като алтернатива на приспадането на елементите, посочени в точки 15 и 16, държавите – членки могат да разрешат на своите кредитни институции да прилагат *mutatis mutandis* методите 1, 2 или 3 от приложение I от Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 година относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните предприятия, принадлежащи към един финансов конгломерат (22). Методът №1 (счетоводно консолидиране) се прилага само ако компетентният орган е сигурен за нивото на интегрираното управление и на вътрешния контрол на структурите, до които би се отнасяло консолидирането. Избраният метод се прилага последователно в дългосрочен план.

Държавите – членки могат да предвидят, че за изчисляването на собствените средства на индивидуална основа кредитните институции подложени на допълнителния надзор въз основа на Директива 2002/87/ЕО могат да не приспадат елементите, посочени в точки от 12 до 16, които се държат в кредитни институции, във финансови институции, в застрахователни или презастрахователни предприятия или в холдингови застрахователни дружества, които попадат в приложното поле на консолидирания или допълнителен надзор.

Тази разпоредба се отнася до всички правила за спазване на финансовата дисциплина, хармонизирани с актове на Общността.” ;

5) в член 51, параграф 3 се заменя със следния текст :

“3. Държавите – членки могат да не прилагат ограниченията, изложени в параграфи 1 и 2 по отношение на дяловите участия в застрахователни предприятия по смисъла на Директива 73/239/ЕИО и на Директива 79/267/ЕИО, или в презастрахователни предприятия по смисъла на Директива 98/78/ЕО.” ;

6) в член 52, параграф 2 последното изречение се заменя със следния текст :

“При спазване на разпоредбите на член 54а, консолидирането на финансовото състояние на холдинговата финансова компания не предполага по никакъв начин задължение за компетентните органи да упражняват функция по надзор на холдинговата финансова компания в индивидуален план.”,

7) член 54 се променя както следва :

а) в параграф 1, се добавя следната алинея :”

“Когато става въпрос за предприятия, свързани по начина, посочен в член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО, компетентните органи определят условията на консолидирането.” ;

б), в параграф 4, алинея първа, третото тире се заличава ;

8) добавя се следния член :

“Член 54а

Лица отговарящи за ръководството на финансовите компании

Държавите – членки изискват лицата, които ръководят реално делата на холдингова финансова компания, да притежават необходимата почтеност и достатъчно опит за да упражняват тези функции.” ;

9) добавя се следния член :

“Член 55а

Сделки в рамките на групата със смесени холдингови компании

При спазване на разпоредбите на Дял V, Глава II, Раздел 3, на настоящата директива, държавите – членки предвиждат, че когато предприятие-майка на една или повече кредитни институции е смесена холдингова компания, компетентните органи, натоварени с надзора на тези кредитни институции, упражняват общ надзор на сделките, които те извършват със смесената холдингова компания и с нейните дъщерни предприятия.

Компетентните органи изискват от кредитните институции да изработят подходящи процедури за управление на риска, както и подходящи механизми за вътрешен контрол, включващи добри процедури за осведомяване и контрол, за да бъдат открити, измерени обхванати и контролирани по подходящ начин сделките, извършени със смесената холдингова компания, която е тяхното предприятие-майка и с нейните дъщерни дружества. Компетентните органи изискват от кредитните институции да им съобщават всяка важна сделка осъществена с тези структури, извън случаите, посочени в член 48. Тези процедури и важни сделки са предмет на контрол от страна на компетентните органи.

Когато тези сделки в рамките на групата увреждат финансовото състояние на кредитна институция, компетентният орган, натоварен с надзора на тази институция взема подходящи мерки.” ;

10) в член 56, параграф 7 се добавя следното изречение :

“Когато не извършва сам проверката, компетентният орган, който е направил искането, може, ако желае, да бъде включен в нея.”

11) добавя се следния член :

“Член 56а

Предприятие майка, установено в трета страна

Когато кредитна институция, чието предприятие-майка е кредитна институция или финансова холдингова компания, чието седалище е извън Общността, не е подложена на консолидиран надзор по силата на член 53, компетентните органи проверяват дали тази кредитна институция е обект на надзор, равностоен на този ръководен от принципите, прогласени в член 52 от страна на един компетентен орган на трета страна. Проверката се извършва от компетентния орган, който би упражнявал консолидиран надзор, ако се прилагаше алинея четвърта, по искане на предприятието-майка или на която и да е от регламентираните структури, оторизирани в Общността, или по негова собствена инициатива. Този компетентен орган се допитва до другите заинтересовани компетентни органи.

Банковият консултативен комитет може да даде общи насоки по въпроса, дали режимите на консолидиран надзор на компетентните органи на третите страни са в състояние да дадат възможност да бъдат постигнати целите на консолидиран надзор, определени в настоящата глава по отношение на кредитните институции, чиито предприятия-майки имат седалище извън Общността. Комитетът преразглежда редовно

всяка насока от този род и отчита всяко изменение внесено в режимите на консолидиран надзор, прилагани от цитираните компетентни органи.

Компетентният орган, който извършва проверката, посочена в алинея втора, държи сметка за всяка насока от този род. За тази цел, компетентният орган може също да се допита до комитета, преди да вземе решение. При липса на равностоен надзор държавите – членки прилагат по аналогия разпоредбите на член 52 по отношение на кредитната институция.

Като алтернатива държавите – членки оправомощават техните компетентни органи да прилагат други подходящи техники за контрол за спазване на правилата на финансовата дисциплина, даващи възможност да бъдат постигнати целите на консолидирания надзор на кредитните институции. Тези методи трябва да бъдат одобрени от компетентния орган, който ще бъде натоварен с консолидирания надзор, след допитване до другите заинтересовани компетентни органи. Компетентните органи могат по-специално да изискват създаването на финансова холдингова компания със седалище в Общността и да прилагат разпоредбите относно консолидирания надзор по отношение на общото финансово състояние на тази компания. Методите трябва да дават възможност да бъдат постигнати целите на консолидирания надзор, определени в настоящата глава и да бъдат съобщени на другите заинтересовани компетентни органи и на Комисията“.

ГЛАВА V

ДРУЖЕСТВА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ПОРТФЕЙЛИ

Член 30

Дружества за управление на портфейли

Докато се очаква по-нататъшно съгласуване на секторните правила, държавите – членки следят дружествата за управление на портфейли да попадат :

- а) в приложното поле на консолидирания надзор на кредитните институции и на инвестиционните предприятия и/или в приложното поле на допълнителния надзор на застрахователните предприятия, принадлежащи към една застрахователна група и
- б) когато групата е финансов конгломерат, в приложното поле на допълнителния надзор по смисъла на настоящата директива.

За целите на прилагането на първа алинея държавите – членки позволяват на техните компетентни органи или им възлагат да вземат решение според кои секторни правила (банков сектор, застрахователен сектор или сектор на инвестиционните услуги) дружествата за управление на портфейли са обхванати от консолидирания и/или допълнителния надзор, посочен в първа алинея, а). За нуждите на настоящата директива, съществените секторни правила, които предвиждат под каква форма и в каква степен са обхванати финансовите институции (когато дружествата за управление на портфейли попадат в приложното поле на консолидирания надзор на кредитните институции и на инвестиционните предприятия) и презастрахователните предприятия (когато дружествата за управление на портфейли попадат в приложното поле на допълнителния надзор на застрахователните предприятия), се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на дружествата за управление на портфейли. За нуждите на допълнителния надзор предвиден в първа алинея, б), дружеството за управление на портфейли се третира така все едно че принадлежи на сектора, към който спада по силата на алинея първа, а).

За нуждите на настоящата директива, когато едно дружество за управление на портфейли е част от един финансов конгломерат, всяко позоваване на понятието регламентирана структура и всяко позоваване на понятието компетентни органи и заинтересовани компетентни органи се разбира съответно като позоваване на дружествата за управление на портфейли и на органите отговорни за надзора на дружествата за управление на портфейли. Настоящата разпоредба се прилага съответно по отношение на групите посочени в първа алинея, а).

ГЛАВА VI

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 31

Доклад на Комисията

1. Най-късно до 11 август 2007 година Комисията представя на комитета за финансовите конгломерати посочен в член 21 доклад за практиките на държавите-членки и, ако е необходимо, за необходимостта от по-задълбочено хармонизиране в областта на :

- включването на дружествата за управление на портфейли в приложното поле на консолидирания надзор на ниво на групата,
- избора и прилагането на методите за капиталовата адекватност, изложени в Приложението I,
- определението на важните сделки в рамките на групата, на концентрацията на риска, на надзора на сделките в рамките на групата и на концентрацията на риска, посочени в Приложение II, по-специално що се отнася до въвеждането, за тази цел, на количествени ограничения и изисквания за качество,
- интервалите, през които финансовите конгломерати извършват оценка на изискванията по отношение на капиталовата адекватност в съответствие с член 6, параграф 2 и съобщават на координатора съществените концентрации на риска в съответствие с член 7, параграф 2.

Комисията се допитва до комитета преди да представи предложенията си.

2. В срок от една година, считано от сключването на международно споразумение за разпоредбите относно премахването на двойната употреба на собствените средства във финансовите групировки, Комисията разглежда начините, даващи възможност да се съобразят разпоредбите на настоящата директива с тези международни споразумения и, когато това е необходимо, прави съответни предложения.

Член 32

Транспониране

Държавите – членки въвеждат законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с настоящата директива до 11 август 2004 година. Те незабавно уведомяват Комисията за това. Държавите – членки следят разпоредбите, посочени в първото изречение да се приложат за първи път по отношение на контрола на счетоводните отчети на дружествата за периода, започващ на 1 януари 2005 година или през тази година.

Когато държавите – членки приемат тези разпоредби, те трябва да съдържат позоваване на настоящата директива или такова позоваване трябва да бъде направено при публикуването им. Условието за това позоваване се определят от държавите – членки.

Член 33

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 34

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите – членки.

Съставено в Брюксел на 16 декември 2002 г.

За Европейския парламент,
Председател:

P. Cox

За Съвета,
Председател:

M. Fischer Boel

ПРИЛОЖЕНИЕ I

КАПИТАЛОВА АДЕКВАТНОСТ

Изчисляването на допълнителните изисквания в областта на капиталовата адекватност за регламентираните структури принадлежащи към финансов конгломерат, посочени в член 6, параграф 1, се извършва в съответствие с техническите принципи и с един от методите, изложени в настоящото приложение.

При спазване на разпоредбите на следващото изречение, държавите – членки разрешават на техните компетентни органи, когато те изпълняват ролята на координатор по отношение на един определен финансов конгломерат, да решат, след допитване до заинтересованите компетентни органи и до самия конгломерат, какъв метод да се прилага от този финансов конгломерат.

Държавите – членки могат да изискват изчисляването да става по един отделен метод, от тези които са описани в настоящото приложение, ако един финансов конгломерат има на върха регламентирана структура, която е била оторизирана в съответната държава – членка. Когато един финансов конгломерат няма на върха регламентирана структура по смисъла на член 1, държавите – членки разрешават да се прилага единият или другият метод описани в настоящото приложение, освен в случаите когато съответните компетентни органи се намират в същата държава – членка, в който случай, тази държава – членка може да изисква да се прилага един от методите.

I. Технически принципи

1. Приложно поле и форма на изчисляването на допълнителните изисквания в областта на капиталовата адекватност

Който и да е използваният метод, когато структурата е дъщерно предприятие, имащо недостиг на средства, или в случай на нерегламентирана структура от финансовия сектор, недостиг на средства по дефиниция, взема се предвид общия недостиг на средства на дъщерното предприятие. Когато, в този случай, по мнение на координатора, отговорността на предприятието-майка, което държи част от капитала, е ограничена, точно и недвусмислено, до тази част от капитала, той може да разреши, да се вземе предвид недостига на средства на дъщерното предприятие, на пропорционална основа.

Когато няма капиталова връзка между предприятията от един и същ финансов конгломерат, координаторът, след допитване до другите заинтересовани компетентни органи, определя пропорционалната част, която трябва да бъде взета предвид, като се съобразява с отговорността, породена от съществуващата връзка.

2. Други технически принципи

Независимо от използвания метод за изчисляване на допълнителните изисквания по отношение на капиталовата адекватност на регламентирани структури принадлежащи към един финансов конгломерат, така както е изложен в раздел II на настоящото приложение, координаторът и, когато са налице условията за това, другите заинтересовани компетентни органи, следят за прилагането на следните принципи :

i) многократното използване на елементи, които могат да бъдат включени при изчисляването на собствените средства на ниво на финансовия конгломерат (“двойно използване на собствените средства”), както и неподходящото създаване на собствени средства в рамките на групата, трябва да бъдат изключени ; за да се гарантира изключването на двойното използване на собствените средства и създаването в рамките на групата на собствени средства, компетентните органи прилагат по аналогия подходящите принципи, изложени в съответните секторни правила ;

ii) докато се очаква по-задълбочено хармонизиране на секторните правила, изискванията за платежоспособност, приложими по отношение на различните финансови сектори, застъпени в един финансов конгломерат, се покриват от елементите на собствените средства в съответствие със съответните секторни правила. В случай на недостиг на собствени средства на ниво на финансовия конгломерат, единствено елементите от собствените средства, приети от всички секторни правила (“междусекторни капитали”) влизат в сметката за проверяването на спазването на допълнителните изисквания за платежоспособност.

Когато секторните правила предвиждат ограничения за приемането на някои инструменти от собствените средства, които биха могли да се разглеждат като междусекторни капитали, тези ограничения се прилагат съответно при изчисляването на собствените средства на нивото на финансовия конгломерат.

При изчисляването на собствените средства на ниво на финансовия конгломерат, компетентните органи отчитат също и реалната наличност и възможност за прехвърляне на собствените средства между различните юридически структури на групата като се държи сметка за целите, поставени от правилата относно капиталовата адекватност.

Когато, в случай на нерегламентирана структура от финансовия сектор изискване за платежоспособност по дефиниция се изчислява както е посочено в раздел II на настоящото приложение, под “изискване за платежоспособност по дефиниция” се

разбира изискването за собствени средства, което съответната структура ще трябва да спазва по силата на секторните правила, които биха се прилагали, ако тя беше регламентирана структура от съответния финансов сектор ; при дружествата за управление на портфейли, под изискване за платежоспособност се разбира изискването за капитал, посочено в член 5а, параграф 1 а) от Директива 85/611/ЕИО ; изискването за платежоспособност по дефиниция за смесена финансова холдингова компания се изчислява в съответствие със секторните правила за най-значимия финансов сектор във финансовия конгломерат.

II. Технически способности за изчисляване

Метод № 1 : счетоводно консолидиране

Изчисляването на допълнителните изисквания в областта на капиталовата адекватност на регламентираните структури, принадлежащи към един финансов конгломерат, се осъществява на основата на консолидираните отчети.

Допълнителните изисквания по отношение на капиталовата адекватност са резултат от разликата между :

i) собствените средства на финансовия конгломерат, изчислени на основата на неговото общо финансово състояние ; елементите включени в това изчисление са тези приети от приложимите секторни правила,

и

ii) сбора от изискванията за платежоспособност, приложими по отношение на различните финансови сектори представени в групировката ; за всеки от тези сектори, изискванията за платежоспособност се изчисляват според съответните секторни правила. Посочените секторни правила, по-специално са : Дял V, Глава 3 от Директива 2000/12/ЕО, за кредитните институции ; Директивата 98/78/ЕО, за застрахователните предприятия и Директивата 93/6/ЕИО, за кредитните институции и инвестиционните предприятия.

Когато става въпрос за нерегламентирани структури от финансовия сектор, които не се включват в изчисляването на споменатите по-горе секторни изисквания за платежоспособност, изчислява се изискването за платежоспособност по дефиниция.

Резултатът не трябва да бъде отрицателен.

Метод № 2 : дедукция и агрегация

Изчисляването на допълнителните изисквания в областта на капиталовата адекватност на регламентираните структури, принадлежащи към един финансов конгломерат се осъществява на основата на счетоводните отчети на всяка една от структурите от групата.

Допълнителните изисквания в областта на капиталовата адекватност са резултат от разликата между :

i) сбора от собствените средства на всички регламентирани или нерегламентирани структури от финансовия сектор, принадлежащи към финансовия конгломерат ; елементите, включени в това изчисление са тези приети от съответните секторни правила

и

ii) сбора

- от изискванията за платежоспособност на всички регламентирани и нерегламентирани структури на групата ; тези изисквания за платежоспособност се изчисляват в съответствие с приложимите секторни правила и

- на балансовата стойност на участията в други структури на групата.

Когато става въпрос за нерегламентирани структури от финансовия сектор, изчислява се изискването за платежоспособността по дефиниция. Собствените средства и изискванията за платежоспособност се взимат предвид с тяхната пропорционална част, както е предвидено в член 6, параграф 4 и в съответствие с раздел I на настоящото приложение.

Резултатът не трябва да бъде отрицателен.

Метод № 3 : счетоводна стойност/изискване за приспадане

Изчисляването на допълнителните изисквания в областта на капиталовата адекватност на регламентирани структури принадлежащи към един финансов конгломерат се осъществява въз основа на счетоводните отчети на всяка една от структурите на групата.

Допълнителните изисквания по отношение на капиталовата адекватност са резултатът от разликата между :

i) собствените средства на предприятието-майка или на структурата, която е начело на финансовия конгломерат ; елементите включени в това изчисление са тези, които са приети от приложимите секторни правила,

и

ii) сбора

- от изискването за платежоспособност на предприятието-майка или на предприятието на върха, посочено в точка i) и

- балансовата стойност на участията ѝ в други структури на групата или изискванията за платежоспособност на тези структури, като се взима предвид най-високата стойност на двете ; тези изисквания за платежоспособност се взимат предвид в тяхната пропорционална част, както е предвидено в член 6, параграф 4 и в съответствие с раздел I на настоящото приложение.

Когато става въпрос за нерегламентирани структури от финансовия сектор, изчислява се изискването за платежоспособност по дефиниция. При изчисляването на елементите, които могат да бъдат включени при изчисляването на допълнителните изисквания по отношение на капиталовата адекватност, дяловите участия могат да бъдат изчислени по метода на приравняването, в съответствие с възможността, предвидена в член 59, параграф 2, б) от Директива 78/660/ЕИО.

Резултатът не трябва да бъде отрицателен.

Метод № 4 : съчетание от трите метода, предложени по-горе

Компетентните органи могат да разрешат да се съчетават методите 1, 2 и 3 или само два от тях.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ТЕХНИЧЕСКО ОСЪЩЕСВЯВАНЕ НА РАЗПОРЕДБИТЕ ОНОСНО СДЕЛКИТЕ В РАМКИТЕ НА ГРУПАТА И КОНЦЕНТРАЦИЯТА НА РИСКА

Координаторът, след допитване до заинтересованите компетентни органи, определя категориите сделки и рискове, които регламентирани структури, принадлежащи към един финансов конгломерат декларират в съответствие с член 7, параграф 2 и на член 8, параграф 2, относно уведомяването за сделките в рамките на групата и за концентрацията на риска.

Когато координаторът и заинтересованите компетентни органи определят категориите сделки и рискове или дават становище по този въпрос, те се съобразяват със специфичната структура на този финансов конгломерат и с неговото управление на

риска. За да може да се определят сделките в рамките на групата и концентрацията на риска, които поради тяхната значимост, трябва да бъдат съобщени, в съответствие с членове 7 и 8, координаторът, след допитване до другите заинтересовани компетентни органи и до самия конгломерат определя подходящи прагове въз основа на регламентираните собствени средства и/или на техническите провизии.

При контрола, който осъществява върху сделките в рамките на групата и върху концентрацията на риска, координаторът обръща особено внимание на евентуалния риск от зараза в рамките на финансовия конгломерат, на риска от конфликт на интереси, на риска от заобикаляне на секторните правила и на нивото и на обема на риска.

Държавите – членки могат да разрешат на компетентните органи да прилагат на нивото на финансовия конгломерат разпоредбите от секторните правила относно сделките в рамките на групата и концентрацията на риска, по-специално за да бъде избегнато заобикалянето на секторните правила.